

Index Rerum.

An verò obliget ad andum vigilie B. Marie. 4
 An verò interetur in Quadragesima ova & lacticia. 5.1.19.1
 in Ieiunij diebus an possint iter agentes lacticia edere. 6
 Quæ verò necessitas requiratur, vt in diebus prohibitis fas sit comedere carnes. 7
 Quid verò dicendum de diebus Dominicis. 5.1.20.2
 Vel extra Quadragesimam in nouo orbe, & in terris nouè repertis. 3
 in Ieiunij diebus, & sextis feriis extra Quadragesimam, an sit in Hispania ex consuetudine præceptum non edendi ova, & lacticia. 5.1.21.2
 Ieiunium an soluat, qui sumit in die ieiunij medicinam purè curatiuam, vt pharmacum, vel consuetuam, vt electuaria, saccharo condita, passas. 5.1.22.2, & 5
 Et quid, si sumat aliquid, ne potus nocent. 3
 Et quid si prandium sit indigestum. 4, & 5
 Quid verò dicendum de fumentibus aliquid manè per modum medicinæ. 7
 vbi multa.
 Ieiunium an violet, qui post consuetam collationem sumit aliquid aliud. 6
 Ieiunium, vide *Collatio*.
 Ieiunium an soluant, & peccent pincernæ Principum, vel dominorum facientes credentiam in cibis, quos ministrant dominis. 9
 in Ieiunij die an possint inferientes infirmis aliquid etiam ex caribus comedere ad excitandum infirmorum appetitum. 10
 Ieiunium an soluat lac, ius, & alij potus, qui propriam, & per se habent rationem cibi. 6.1.23.1
 Ieiunium an violet potus vini.
 Quid verò dicendum, si vinum sumatur in ieiunij fraudem. 3, & 4
 Ieiunium an soluant, & peccent, qui surgunt ad prandio ad aliquid occurrentes statim reuersuri ad terminandum prandium. 5.1.24.1
 Et quid si notabile tempus intercedat. *ibid.*
 Quid verò dicendum, si animo non comedendi surgant, & postea redeant ad mensam, & comedant. 4, & 5
 in Ieiunij die an possint lectores, & seruientes ad mensam aliquid assumere ante talem lectionem, & seruicium per modum cibi, & ad subleuandam famem. 2
 Et quid si assumant aliquid manè propter longam occupationem retardaturam prandium. *ibid.*
 Ieiunium an soluat interruptio comestionis, & faciat, vt sit secunda comestio. 2.1. ad 5
 Ieiunium an frangant famuli inferuientes mensis dominorum, si gulose comedant ex iis, quæ de mensa tollunt. 3
 Ieiunare an teneatur sumendo manè collationem ferocinam, qui aliter ieiunare non potest. 5.1.27.4
 Ieiunare an teneatur, qui in die ieiunij horam anticipat. 5.1.28.3
 An verò liceat in die ieiunij prandium differre, vltra horam vndeicimam. 6
 Ieiunare an teneatur, qui in die ieiunij culpabiliter præueniet horam notabiliter. 8
 Ieiunare an teneatur, qui bullam non habens ederet ova in Quadragesima: vel qui hora solita

ederet animo non ieiunandi. *ibid.*
 Ieiunium semel frangens, vel sumens aliquid per inaduerentiam mortaliter culpabilem, an peccet deinceps comedendo. *ibid.* post med.
 Ieiunare an teneatur dispensatus, vt edat carnes. 5.1.29.2
 Et quid dicendum de edente carnes in extrema necessitate in die ieiunij. 4
 Ieiunare an teneatur, qui facultatem habet edendi carnes, & non vult illas edere. 5.1.30.2, & 3
 Quid verò dicendum, si sit dispensatus ad edendas carnes ille, qui vult ieiunare, & nolit illas edere. 4
 Ieiunare an teneatur, licet comedat carnes, qui habet priuilegium, vt edendo carnes satisfaciatur præcepto ieiunij. 5.1.31.2
 Ieiunij præceptum vt seruet, an teneatur ova, & lacticia sine bulla comedere habens sufficientem sustentationem secundum modum suum, si non ieiunet, & insufficientem ad ieiunandum, si ova non comedat, & lacticia sine bulla. 5.1.32.1
 Ieiunans, vel abstinens ea intentione, vt breuiter moriatur, an peccet mortaliter. 5.1.33.9
 Ieiunare, & abstinere etiam à communibus cibis an liceat, si ieiunans, & abstinens videat ex hoc diminui eius vitam. 11, & 12
 An verò peccet mortaliter, qui per nimias abstinentias se inhabilitat ad officium, ad quod sub mortali tenetur: vel ille, cui ex officio incumbit docere legendo, aut prædicando aliquid, si comedat, quod notabiliter nocet per magnum tempus impediendo ipsum ab officio. 13
 Ieiunare nullum Quadragesimæ diem volens in can magis peccet quàm is, qui per singulos dies vult ieiunare. 5.1.34.2
 Ieiunij sabbati cum Dominica continuatio an requiratur in consecratione Episcopi qui fit in die Dominica, vide *Consecratio*.
 An verò in celebratione ordinum, vide *Ordo*.
 Quid dicendum si quis sabbato ordinetur sacerdos, & die sequenti Episcopus, vide *Ordinari*.
Ignobiles, vide *Restituere*.
Ignorantia concomitante occidens, vide *Restituere*.
Illegitimus, vide *Supplicatus*, & *Filius*.
Illiteratus omnino an sit irregularis ad ordines. 7.1.45.1
 Quinam dicantur omnino illiterati vt sint irregulares ad ordines factos, minores, & consularum. 3
Imbecillitas corporis an excuset ab horis canonicis, vide *Hora canonica*.
Immunitas, vide *Percussio*, & *Loca gaudens immunitate*.
Impediens, vide *Restituere*.
Imperator an possit dispensare in infamia, vide *Infamia*.
Impositio manuum super caput Episcopi an sit de essentia consecrationis, & an sit eius materia. 7.1.15.7
Impossibilitas quotuplex sit. 4.2.4.1
 Et quotuplex sit de iure. 2
Indicium, vide *Infamia*, *Tortura*, & *Tortura*.
 An verò faciat indicium dictum vnus, vide *Testimonium*.
 Et an debeant indicia esse probata, & reo notificata vt reus teneatur respondere, vide *Reus*.
 Indicium

Index Rerum.

Indicium vt est proprium vocabulum iuris ciuilis & canonici quidnam sit, & quotuplex. 6.3.14.1
 Quot testes requirantur ad indicium probandum. 2
 An verò sufficiant aliquando indicia violenta, & indubitata ad ferendam sententiam, etiam in criminalibus. 3, & 4
Indigentes, vide *Pauperes*.
Inedia singulari, & cibo nociuo vtens an peccet mortaliter. 5.1.33.6
Infames & alij prohibiti per leges antiquas an possint esse testes iure Regio in testamento nuncupatio. 4.1.2.8 post med.
 An verò ad legata pia. 4.1.7.4
 Infamis, vide *Supplicatus*.
Infamia delicti an habeat accusatoris vicem. 6.1.20.5
 Infamia quidnam sit & quotuplex. 6.3.4.1
 Quanam condiciones requirantur vt sit infamia facti de aliquo delicto. 2
 An requiratur ad infamiam vt omnes apud quos quis sit diffamatus, sint testes oculati. *ibid.* ad finem.
 Quotus testium numerus requiratur ad infamiam causandam. 5
 An verò requiratur maior pars vicinæ, puerorum, mulierum, & similibus, vel sat sit maior pars proborum & grauium. 6
 Infamia requiritur maior in maioribus criminibus, quam in minoribus, & multo maior requiritur ad procedendum contra personas publicas, quam contra priuatas. 6.3.4.7
 Quenam requiratur infamia ad procedendum contra Prælatum. *ibid.*
 Quot testes requirantur ad probandum infamiam. 3
 Infamia facti incurritur cum quis propter crimen repulsus est à testimonio. 6.3.5.1
 An incurrat hæc infamia cum per verba turpia pater instituit heredem, vel legatarium filium. 2
 An cum Rex, vel iudex non per modum sententiae, sed castigationis vituperio afficit postulantem. 3
 An quando quis condemnatur per iudicis sententiam ad restituendum vi, vel furto ablata. 4
 Et an quando communitur apud bonos & graues viros est quis infamatus de aliquo facto. 5
 Infamia iuris & facti quotuplices sint effectus. à 6, ad 18
 An expellant hæc infamiae infames à dignitatibus ecclesiasticis, & secularibus, vt eos consequi iure nequeant. 6
 Infamia facti an priuet dignitate, vel beneficio iam obtento. 7
 An verò infamia iuris priuet ipso facto beneficiis & dignitatibus, vel requiratur aliqua sententia. 8, & 9
 Infamia iuris & facti non incurritur quando crimen propter quod incurri solet, est occultum. 6.1.5.17 & 6.3.5.22
 Infamia facti quibus remediis tollatur. 6.1.5.19
 Infamia iuris in quoniam differat ab infamia facti, & quanam sit. 6.3.6.1
 Infamia iuris ciuilis in quibus casibus incurrat abique aliqua sententia. à 2, ad 12
 An si mulier intra primum viduitatis annum nubat, vel luxurietur, ipsa contrahat infamiam, & par eam nuptui tradens, & vit ipsam in vxorem ducens. 2
 An cum Imperator illi auferat insignia, vel aliquem in exilium mittit, innotetur hæc infamia. 3
 An excelsus sceleris improbum, & exigens vltimas, incurrat hæc infamiam. 4
 An qui contrahit iniquum cum diabibus, vel simul duas habens sponsas. 5
 An qui locat operas suas, vt pugnet cum ferris, & quid si abique pretio causa exercendarum vitium pugnet. 6
 An qui se exhibent ioculariter & histriones, & faciunt ludos periculosos. 7
 An qui exercent lenocinium. 8
 An qui deprehenduntur in adulterio. 9
 An qui iuramentum non obseruat incurrat hæc infamiam. 10
 Infamia iuris, vide *Hæretici*.
 Infamia iuris ciuilis an aliquibus in casibus incurrat per sententiam. 6.3.6. à 14, ad 21
 An incurrat hæc infamiam damnatus per sententiam de crimine publico. 14
 vbi quid dicendum stando in iure canonico.
 Infamia canonica quo pacto incurrat, & an in omnibus casibus, in quibus incurritur infamia ciuilis, & an pro quocumque crimine, vel peccato mortali, & an tollatur hæc infamia cessante peccante. 22
 An incurrat hæc infamia quando quis damnatur à iudice Ecclesiastico de crimine facto cum dolo. *ibid.*
 Infamia iuris tollitur per dispensationem Principis, quam potest Papa, Imperator, & Rex non recognoscens superiorem, concedere quoad sibi subditos. 23
 An possit Papa abolere infamiam à laico non sibi subiecto, in temporalibus. 24
 An à laicis sibi in temporalibus subiectis, & ab eis, qui nullius iuri subsunt, & etiam à Clericis. 25
 Infamiam iuris an possit aliquando tollere Episcopus. 26
 An verò possint illi quibus per Principes infamia est ablata ad ordines & res Ecclesiasticas promoueri. 27
 Infamia an tollatur si condemnatus appellet. 28
 An verò sit immunis ab infamia criminolus contra quem seuerior, vel mitior sententia quam lex mandat, fertur. *ibid.*
 Infamiam an censetur auferre Rex, cum remittit crimen, ad quod sequitur infamia. 29
 Infamia quanam requiratur, & an tanta ad inquirendum contra Prælatum Regularem, ac contra Prælatum secularem. 6.3.25.6
 Infamia orta postquam reus in carcerem detrusus est an sufficiat ad inquirendum. 6.3.26.1
 Infamiae semiplena informatio an sat sit, vt iudex ad inquirendum procedat, vel sit necessarium infamiam prius esse iudicè probatam. 34, & 5
 Infamia an debeat esse probata, & illi notificata vt reus teneatur respondere, vide *Reus*.
 Infamia an debeat esse probata vt testis teneatur veritatem fateri. 6.5.4.3, & 3
 Infamia in quo differat ab indicio, & quando dicatur indicia & infamiam esse contra aliquem, & delictum esse famosum, & indicio notatum. 2 paulo post med. & 6.5.5.2

Index Rerum.

Infamia an debeat precedere procedatur via inquisitionis specialis con- & Religiosos, vide *Religiosus, & Societas.*
 Infamia an *ad* *curam*, vide *Tortura.*
 An debeat *præcedere* inquisitionem, vide *Inquisitio.*
 Infamia vsque ad quod tempus duret. 7. 1. 33. 12, & 13
Infamis, vide *Testis.*
 Infamis an prohibetur accusare, & in quibus delictis. 6. 1. 30. 2
 Infamis infamia iuris, vel facti non possunt esse indices. 6. 3. 5. 11
 An possint esse arbitri. *ibid.*
 Infames infamia iuris, vel facti an possint accusare, vel postulare, aut testificari. 12
 An possint esse tutores. 13
 An sint irregulares. 14
 Quis possit in irregularitate cum his infamibus dispensare, & an tollatur per penitentiam, vel vitæ emendationem. 16
 Infames an teneantur in conscientia abstinere ab his rebus à quibus repelluntur, & an peccent mortaliter contra faciendum. 18
 Infamis an efficiatur condemnatus ab ordinario per sententiam de falso commissio in officio testificandi. 6. 3. 6. 15
 Infamis an sit Prælati & tutor remotus propter dolum. 16
 Infamis an sit damnatus de prodicione, falsitate, furto, rapina, iniuria, dolo, quem intulit. 17
 An verò sit infamis accusatus de furto, rapina, vel dolo. *ibid.*
 Infamis an sit damnatus per iudicem ordinarium ve aliquid solueret ratione doli commissi in societate, tutela, deposito, vel mandato. 19
 Infamis an sit deprehensus in furto, vel in crimine de quo damnatus incurrit infamiam. 19
 Infamis an sit confessus in iudicio crimen, de quo si damnaretur, incurteret infamiam. 20, & 21
 Infames iure canonico sunt omnes, qui suis culpis ad ordines promoueri non possunt. 22
 Infamis nemo est pendente accusatione. 28
 Infamis, vide *Testimonium, & Testis.*
 Infamis emendatus an peccet si patrocinetur. 6. 7. 4. 1
Infans, vide *Inspatronatus.*
 Infantia vsque ad quod tempus duret. 7. 1. 33. 12, & 15
Infidelis, vide *Inspatronatus.*
 Infideles an gaudeant privilegio ne ab Ecclesia extrahantur. 6. 1. 8. 3, 4, & 5
 Infirmitas an & quænam excuset ab Horis canonicis, vide *Hora canonica.*
 Infirmitas comedens & bibens rem nocivam an peccet mortaliter. 5. 1. 33. 7
 Infirmitas an excuset ab Horis canonicis, vide *Hora canonica.*
 Informatio simplex quænam dicatur. 6. 3. 26. 2
 Informatio semiplena infamia an sufficiat ad inquirendum, vide *Infamia.*
 Informatio summaria an fat sit ad capturam, & debeat eam præcedere, vide *Res.*
 Quid sit & quænam dicatur summaria informatio. 6. 4. 6. 3
 Vbi an ad hanc informationem sufficiat pars offensa.
 Innocens damnatus iuxta probata an licitè possit

iudicem, vel custodes interficere, vt se tueatur. 6. 4. 17. 3
 An verò liceat huic innocenti se defendere infligendo vulnera ministris iustitiæ, vel includendo se in locum munitum, vel armis terribando iustitiæ ministros, ac conmittendo se eripere, & ministros pellendo. *ibid.*
Inquirere, vide *Index.*
 Inquirere peccata quæ corrigant an teneantur persona priuata, vel saltem Prælati. 6. 2. 4
 Quid dicendum de personis priuatis. 1
 Quid de Prælati. 2, & 3
 An sufficiat quòd Prælati moderatè sit sollicitus in inquirendo. 4
 Paterfamilias qua correctione possit corrigere familiam, an iudiciali, vel solum fraternali. 5
Inquisitio quidnam sit, & in quo differat ab accusatione & denunciatione. 6. 3. 16. 1
 Inquisitio quotuplex sit. 2
 Vbi quænam sit generalis inquisitio, & quænam specialis.
 Inquisitio ad quotuplicem finem possit fieri. 3
 Ad inquisitionem faciendam quotupliciter moueatur iudex. 4
 Ad Inquisitionem generalem non de aliquo delicto, nec de aliquo peccatore in particulari, an requiratur infamia, vel possit iudex nulla pendente infamia ex officio inquirere sine accusatore, & denunciatore. 6. 3. 17. 1
 An verò sufficiat iudicia, vel requiratur infamia ad inquisitionem specialem. 5
 An aliquando sufficiat iudicia. 6
 Quænam infamia requiratur ad procedendum contra Prælatum sacularem. 7
 Ad Inquisitionem vt non procedatur absque infamia an sit de iure naturali, vel diuino. 6. 3. 18. 2
 An possit inquisiri in Ecclesia, & Princeps in suo foro statueret vt vbi sunt duo testes inquiretur, &c. & an possit ex consuetudine ab infamia inquiri.
 Vbi an si sint duo testes, possint Prælati, & iudices inferiores inquirere absque infamia.
 Inquisitio specialis an possit fieri nulla præcedente infamia, quando non intenditur condemnatio, vel pena inquisiti, sed euitatio erroris, vel damni. 6. 3. 19. 2
 Vbi quando quis proprium crimen confessus est. 3, & 5
 An quando iudex non ad instigationem alterius, sed ex mero officio, siue voluntariè, siue ex officij necessitate coactus procedit. 6, & 7
 Ad Inquisitionem specialem an possit sine infamia descendere iudex, vel Prælati, qui in inquisitione generali comperit aliquos esse delinquentes. 8, & 9
 An possit iudex propter incidentem cognitionem, vt si inquirendo vnum crimen, detegit aliud, de illo inquirere. 10, 11, & 12
 Ad Inquisitionem specialem an possit iudex procedere absque infamia, quando procedit ex denunciatione publici officialis, id est fiscalis. 13, & 14
 Inquisitio an possit fieri absque infamia, quando crimina sunt in præiudicium tertie persone, etiam priuata, vel contra bonum commune. 15
 An verò possit specialiter inquireri absque infamia, & manifestis indicijs propter atrocitatem criminis,

Index Rerum.

criminis, vt in crimine læsæ maiestatis, crimine hæresis, &c. 17
 An & qua ratione possit inquiri absque infamia quando crimen fuit commissum in iudicio, vel in iudicis aspectu. 18, & 19
 Inquisitio an possit fieri absque infamia contra seruos domus, in qua inuenitur dominus occisus. 20
 Inquisitio contra Religiosum fieri absque infamia potest, vbi agitur de modico Religiosi præiudicio, & potius de correctione, & emenda. 6. 3. 25. 3
 An verò sit necesse infamiam præcedere ad specialem inquisitionem, vbi agitur ad grauem Religiosi pœnam. 4
 An verò solemnitates accidentales, quas ius requirit in inquisitione, oporteat ad vnguem seruare in Religionibus. 5
 Inquisitio, vide *Infamia.*
 An verò possit iure ciuili, & canonico iudex procedere ex officio, vel ad instantiam partis, quando agitur de commodo, & vitilitate priuata. 6. 3. 27. 1
 Inquisitio an possit de iure ciuili fieri ex officio ad vitilitatem publicam in causis ciuilibus numularijs reipublice vitilitatem cernentibus, & in causis criminalibus, quando delicta sunt atrocita, vel committitur crimen coram iudice, vel publicis officialis denunciatur. 2
 Inquisitio potest fieri iure canonico in omni delicto propter publicam vitilitatem, quoties infamia procedit. 3
 Inquisitio generalis an possit fieri à iudicibus sacularibus in hoc Regno absque Regis commiffione. 4
 Quid si inquisitio sit generalis quoad personas speciales verò quoad delicta. *ibid.*
 Inquisitionis via cum proceditur, an sit peccator puniendus integralis pena stando in iure canonico. 6. 3. 40. 1
 An sint aliqua crimina pro quibus dum proceditur via inquisitionis eadem, vel fere eadem pena sit infligenda, ac si procederetur via accusationis. 2
 Quid dicendum stando in iure ciuili. 3
 Inquisitionis via cum proceditur quænam probatio requiratur, vide *Probatio.*
 Inquisitionum edicta quanto tempore durent, vide *Edictum.*
 Insignitio clamorosa, vide *Fama.*
 Institutus à maioribus fundatore sub conditione, vt post mortem suam instituat Petram, an ex nunc possit illum instituere. 4. 2. 12. 4
 Instrumentum confectum à sacerdote, qui erat Tabellio in seculo an teneat, vide *Sacerdos.*
 Intentio quid sit, & in quo differat ab attentione & deuotione, vide *Attentionis.*
 Intercedens apud iudicem vt pœnas legis remittat delinquenti, an peccet. 6. 1. 22. 1
 An possit rogare pars læsa pro reo. 2
 Quid quando speratur rei emenda. 3
 Quid quando nulla est causa iusta ad minuendam pœnam, vel lex prohibet mutationem pœnæ. 4
 Quid si loquatur iniuria patri læsæ, vel sit contra ius alicui debitum. 5
 Interrogare, vide *Index.*
 Interrumpens, vide *Interimium.*
 Interstitia seruanda inter Ordines, vide *Ordo.*
 Th. Sanchez, *Confl. moral.* Tom. 11.

An verò interstitia inter vnum ordinem, & alium à Tridentino præcepta seruari obligent Religiosos. 7. 1. 51. 19
 In interstitijs quænam Episcopi an pensare valeant. 7. 1. 54. 1
 An hoc possit capitulum sede vacante cum dat Reuerendas ad ordines. 6
 Vbi an dispensare in interstitijs pertineat ad potestatem iurisdictionis.
 An Abbates habentes iurisdictionem quasi Episcopalem possint dispensare cum suis subditis in interstitijs. 7
 An Episcopi, vel Prælati Regulares in interstitijs dispensare valeant cum Regularibus exemptis sibi subditis. 8
 In interstitijs requisitis inter receptionem vltimi Ordinis minoris, & subdiaconatum, & inter receptionem Diaconatus, & sacerdotij, vt Episcopus dispellet an requiratur aliqua causa. 7. 1. 55. 1
 Quid sit necessitas, & vtilitas Ecclesiæ. 2
 An requiratur aliqua causa ad dispensandum in interstitijs requisitis inter vnum ordinem minorem, & alium minorem, & inter subdiaconatum, & Diaconatum. 18
 An possit appellari ad suum Archiepiscopum quando Episcopus non vult in interstitijs dispensare interueniente causa iusta ad dispensandum. 21
 An requiratur eadem causa ad dispensandum in interstitijs inter vnum ordinem minorem, & alium minorem, & inter subdiaconatum, & Diaconatum, que requiratur ad dispensandum in interstitijs inter vltimum minorem Ordinem, & subdiaconatum, & inter Diaconatum, & sacerdotium. *ibid.*
Intinatio, vide *Appellatio.*
Inuolutores, vide *Infamia.*
Irregularis, vide *Clericus, Infames, & Illiteratus.*
 Irregularis an sit stando in iure communi si celebrat ante ratihabitionem à proprio Episcopo factam qui suscipit minores ordines ab alieno Episcopo sine licentia proprii. 7. 1. 28. 5
 Quid dicendum stando in motu proprio Sixti Quinti. 15
Irregularitas, vide *Clericus.*
 In Irregularitate homicidij voluntarij occulti an possit cum suis monachis dispensare Prælati sancti Benedicti & alij mendicantes. 7. 1. 21. 6
 Irregularitatè an incurrat initiatus minoribus Ordinibus ab alieno Episcopo sine licentia proprii, si Episcopus excommunicet accedentes sine debita solemnitate. 7. 1. 28. 10
 Irregularitas an semper incurrat propter delicta enormia. 7. 3. 1. 2 ad fin.
 In Irregularitate quis possit dispensare cum infamibus infamia iuris, vel facti, & an tollatur per penitentiam, & vitæ emendationem, vide *Infames.*
Iter agens, vide *Festum.*
Itinerans ex causa honesta, & non necessaria, an peccet, si præuideat, quòd non poterit reuertere. 5. 1. 7. 17
 Vide *Interimium.*
 Iudai an gaudeant privilegio ne ab Ecclesia extrahantur. 7. 1. 8. 3, 4, & 5
 Index consanguineus an possit ab altera parte recusari. 4. 1. 24. 10 paulo post med.
 K k Iudex

Index Rerum.

Iudex an possit esse cæcus: 8
 Quam iudex factus est. 4.1.2.6.4 post med.
 Iudex an possit esse cæcus: 8
 Et an debeat esse Clericus, vel secularis, quem potest compellere. 18
 Iudex secularis an possit compellere etiam in legatis piis executores testamentarios, vel hæredes, vt testamentum exequantur. 4.1.5.4
 Et an eos possit cogere intra minus tempus, quam iure definitum est per interdicitum administrationis bonorum defuncti. 7
 Iudex an possit esse medium, cuius autoritate transmuret legatum, si partes non possint esse concordantes in transmutatione. 4.2.5.3
 Iudex secularis an possit in aliquo casu iudicare clericos. 6.1.1
 An in causa reconventionis ciuili. 1.2.3.3.4
 An de Episcopi consensu. 7
 An verò possit de consensu Abbatis iudicare monachum in exemptis. ibid.
 Et quid dicendum si Clericus propter delictum deponatur, & tradatur seculari potestati. 9
 An verò habeat potestatem in clericum in aliis casibus, & possit ipsum capere, & si capiat in flagranti delicto, an debeat tradere iudici Ecclesiastico, & si secus faciat, sacrilegium committat, & incurrat excommunicationem. 11
 Iudex laicus an sit priuandus officio iudicandi, & peccet mortaliter, & sententia teneat, si extra dictos casus de clerico iudicet. 13
 An verò teneat processus factus à iudice seculari contra clericum. 14
 Iudex secularis an teneat statim clericum remittere ad iudicem ecclesiasticum absque illa causa cognitione, si illum capiat propter inuicium. 15
 Ad quem iudicem spectet veritatem examinare vbi in dubium vertitur an quis sit Clericus, & fori priuilegio gaudeat, & an iudex laicus, vel alius tunc sit vocandus. 16
 Quinam iudex debeat iudicare an Clerici iuxta canonicas sanctiones fori priuilegium amiserit, ex eo quòd tonsuram, & vestes clericales dimiserit. ibid.
 A quo iudice & in quo loco, pendente lite super clericatu, vel ipsius criminis punitione, detineri debeat is, de cuius clericatu dubitatur, & an possit à carcere iudicis Ecclesiastici dimitti sub fideiussoribus, si nondum sit captus à iudice seculari, & an si contra fiat possit à iudice seculari capi, & in carcerem mitti, & quid si iam sit captus à seculari iudice. 17
 Iudex secularis an possit punire ratione commissi delicti eum, qui cum esset Clericus, deliquit, si postea fiat laicus. 6.1.3.1
 Iudex Ecclesiasticus quibus casibus possit iudicare laicos. 6.1.4. à 1. ad 6
 Iudex secularis an possit punire crimen mixti fori semel absolutum à iudice Ecclesiastico. 6
 Iudex Ecclesiasticus quibus casibus possit laicos in carcerem mittere. 6.1.5.1. & 2
 Iudicis arbitrio an possint subici Clerici, vide Clericu.
 Iudex extrahens reum ab Ecclesia qualiter peccet. 6.1.7.1
 An teneatur illum Ecclesie restituere. ibid.
 Iudex an faciat contra hanc immunitatem Ecclesie

si existentem in illa per vestem eius extra Ecclesiam extensam apprehendat. 6.1.8.2.2
 Iudex promittens delinquenti criminis impunitatem si ab Ecclesia exeat, quando ad illam confugit, an teneatur illi seruare fidem. 6.1.11.1. & 2
 Iudex an possit delinquentem, qui immunitate gaudet Ecclesie, vt ab illa extrahi non possit, ligare compedibus intra Ecclesiam, vt fugere nequeat quòd voluerit. 6.1.13.1
 Quid faciendum quando dubium est an delinquens gaudeat immunitate Ecclesie. ib. & seq.
 An abducere possit quando non gaudet immunitate. 3
 Si autem gaudeat an possit obsidere Ecclesiam ne ad delinquentem victus & alia necessaria deferantur. 4
 Iudex laicus an possit auferre arma legibus verita intra Ecclesiam à fugientibus ad illam. 6.1.14.1
 Iudex an possit iudicare contra veritatem, quam nouit propter ea, quæ in contrarium proponuntur. 6.1.17. à 1. v. que ad 16
 Probationes contra veritatem à iudice notam quòdupliciter possit contingere, & quomodo se debeat iudex habere iuxta illas. 1
 Variæ sententiæ & fundamenta. à 2. v. que ad 5
 Quenam remedia debeat adhibere iudex ante prolationem sententiæ. à 6. v. que ad 15
 Quid dicendum de supremis senatoribus, qui regis Prætoris assistunt. 16
 Iudex certò noscens aliquem esse innocentem, qui tamen iuxta allegata, & probata nocens est, an possit illi occulte inuans carceris aperire, vt sic à morte eripiat. 6.1.19.1
 Iudex an possit aliquem condemnare si non sit accusator. 6.1.20.1. & 2
 An iudex possit iudicare, quod est non posse procedere absque accusatore. 3
 An accusator requiritur quando proceditur via correctionis tantum. 3
 An verò sint alia præter hominem, quæ vicem accusatoris habeant. 5
 Iudex an possit dispensare in pena per legem statuta illam totaliter remittendo, vel augendo, vel minuendo. 6.1.21
 Quibus causis euenire potest quòd remittatur pena. 1
 Quid possit iudex inferior. 2
 Quid iudex supremus vt Rex. à 3. ad 6
 Quid quando est contra bonum commune, vel priuatum. 4. & 5
 Quid si homo sit nimis necessarius bono communi. 6
 Minuere verò absque causa iusta an possit iudex inferior. 7
 An cum causa iusta. à 8. ad 10
 Quenam sint causæ ob quas potest temperari pena delicto præfixa. 11
 Quid si lex ipsa exprimeret nullà aliam penam debere imponi, vel prohiberet penam mutari. 12
 Augere verò penam an possit iudex inferior. 13
 Quid autem faciendum, quando pena non est per legem præscripta, sed arbitrio iudicis committitur. 14
 An possit iudex quando pena est arbitraria damnare ad mortem. 15
 Iudex an possit post sententiã latã, quæ reum aliqua pena damnauit, minuere illam penam. 6.1.23.1
 An

Index Rerum.

An saltem possit in crimine hæresis. 2
 Quid dicendum de iure huius regni, si pena erat pecuniaria camera Regis applicanda. 3
 Quid si iudex damnauit pena pecuniaria, & addidit, quòd si eam intra tempus, quòd præfixit in sententiã, non soluerit, publice flagelletur. 4
 Iudex inferior an possit mutare, vel interpretari sententiam, quam semel tulit. 6.1.24
 Quid de sententiã interlocutoria. 1
 Quid quando est ab ea appellatum. ibid.
 Quid dicendum de sententiã diffinitiuã semel data à iudice, etiam si post datam manifestum sit iudici sententiam esse iniustam ex fide instrumentorum, quæ illi exhibentur. 2
 Quenam exceptiones dentur contra hanc doctrinam. 3
 Quid dicendum si dubia sit interpretatio, an possint iudices inferiores suam sententiam diffinitiuã interpretari, & quid si clara, & iuri consona sit interpretatio. 4
 Iudex an possit compellere partes ad concordiam & compositionem. 6.1.25
 Quid dicendum in ciuilibus. 1
 Quid si lex esset valde longa & difficilis. 2
 Quid si iura vnius partis essent aperta, & aduersarius ius non habens est potens, & ad appellandum paratus. 3
 Iudex potest iudicem interrogare quando crimen est probabile, si iam habet indicia probata, vel semiplenam probationem. 6.2.11.5
 An possit penis inris plectere, quando reus proponit emendam, si crimen sit omnino occultum, vel probabile. ibid.
 Iudex, vide Prælatu.
 An verò quando crimen est probabile, & peccator per denunciationem euangelicam denunciatus, non corrigitur monitione, & teneatur iudex facta probatione legitime eum punire, si sit spes quod per punitionem corrigetur. 8
 An sit procedendum ad punitionem, licet illa puniri obesse peccatori, prodesset tamen bono communi. 9
 Iudex an debeat ultra procedere ad punitionem peccatoris vbi denunciatio est canonica, scilicet ad impediendum damna, si peccator monitus corrigatur, & omnia damna in futurum cessent per solam iudicis monitionem. 11
 Quid dicendum si peccator non corrigetur, & esset, vel non esset spes emenda. 12
 Et quid si peccatum esset publicum, licet non in alterius damnum. ibid.
 Iudex an possit denunciatum punire integra legis pena, quando procedit ad denunciari punitionem. 6.2.12.1. & 2
 Iudex interrogans reum quando illi sequitur graue damnum an faciat iniustitiam. 6.2.12.1
 Iudices an errent præcipiendo generaliter in edictis malefactores denunciari, vel hoc licitè possint. 6.2.12.2
 Iudices per edicta præcipientes an velint vt quicumque via manifestentur delicta, & non cogere denunciantes ad probandum. 6.2.17.4
 Iudex an possit esse qui est infamis, vide Infamias.
 Iudices inferiores an possint nulla præcedente infamia inquirere, vbi sit duo testes, vide Inquisitio.
 Iudex an possit reum convictum de vno crimine interrogare de aliis criminibus occultis, de quibus nulla est infamia. 6.3.21.2

In quibus casibus id. ead. 3
 An verò liceat interrogare in genere reum convictum de vno crimine de foris occultis, quorum nulla est infamia. ibid. & 5
 Quid dicendum si circumstantia socij sit talis, vt sine ipsa nequeat perfectè intelligi crimen rei, de quo interrogatur iure. 4
 An liceat interrogare reum de focis occultis in particulari, scilicet, an Petrus, vel Paulus fuerint socij. 5
 Quid differat inter iudicem rogantem, & reum respondentem. 6
 Iudex an possit in peccato contra naturam interrogare reum de socio occulto. 6.3.23.2. & 3
 Iudex, vide Reus. Inquisitio. & Inuentionem.
 Iudices interrogantes socios criminum, contra quos non habent probatam infamiam, an peccent. 6.3.24.2
 Iudex an possit iuramentum calumnie sumere à reo, & alios testes inquirere dum procedit ad inquisitionem, ex semiplena infamia in formatione, ex officio, vel ad instantiam partis. 6.3.26.6
 Iudex nequit procedere contra peccatum omnino occultum. 6.3.28.4
 Iudex an possit interrogare aliquem tanquam reum, vel tanquam reum de crimine hæresis, vel lese maiestatis, quando nulla laborat infamia, vel indicia. 6.3.30.3
 Iudex licitè potest simulatione aliqua vti, vt à reo actorè extorqueat veritatem rei apud ipsum dubia, quam iudicis rogat. 6.3.35.1
 An verò possit declaratum de crimine ad penam emendare ex sola confessione quam ab ipso promissa criminis impunitate extorsit, si reus confessionem, sic extortam, renouauerit. 3. & 4
 Quid si reus in ea confessione spe promissionis frustratus perseverauerit. ibid.
 An verò sit reus à iudice ordinaria criminis pena puniendus, si tali spe frustratus nec confiteatur, nec renouauerit confessionem. 5
 An verò si iudex hunc reum ordinaria criminis pena puniat, sit acriter increpandus, & pena male iudicantis puniendus. ibid.
 Et quid si post hanc rei confessionem aliquot ad sint coniecturæ, aut præsumptiones commissi ab eo criminis. ibid.
 Iudex nequit iuste via inquisitionis rogare crimen in speciali nisi infamia notatum sit. 6.3.36.5
 Quando possint iudices interrogare via accusationis. 6
 An requiratur vt indicia, vel semiplena probatio sit facta in processu. ibid.
 Iudex an possit inquirere in particulari quando factum est notorium, at peccator occultus. 6.3.37.2
 Iudex qui extorsit à reo, vel teste per metum graue iniuste manifestationem criminis, non potest ex tali cognitione procedere. 6.3.39.2
 Quid si ex non punitione criminis sic extortiti graui suboritur scan dalum, vt si crimen esset foedissimum, & per talem rei confessionem esset iam publicum, & certissimum in toto populo. 3
 An verò si in hoc casu illum puniret iudex, teneatur reo restituere damna omnia punitionis. ibid.
 Iudex, qui absque metu graui, sed per iniustas interrogationes confessionem à reo extorsit, an possit ex tali cognitione procedere. 5
 Kk 2 Quid

Index Rerum.

Quid dicendum in h
 fessionem esse in
 potest ab eo
 fitea
 6

Quid si in proccetu, vel forma inquisitionis esset
 aliquis defectus in substantialibus, & reus
 non opponat iudici talem defectum, sed verita-
 tem, ipso non obstante fateatur. *ibid.*

Et quid si iudex per iustas interrogaciones ex-
 torqueat crimen rei à testibus, etiam scienti-
 bus iniuriam, & potentibus opponere, po-
 terit ne ex tali cognitione procedere. 7

Iudex potest ex tali cognitione procedere, si iuste
 interroget in generali, & testes male derogant
 crimen aliquod rei. 8

Iudex an possit ex tali cognitione procedere, si in-
 iustitia non se teneat ex parte iudicis indicantis,
 sed ex parte alterius. 9

Iudex an possit procedere ex tali cognitione, si co-
 gnitio criminis ortum habuerit ex confessione
 sacramentali. 10

Iudici nullo modo licet reum comitum torquere
 hac sola de causa, vt si consistatur appellatioms
 auxilium auferat. 6.4.3.5

Iudex personaliter est iturus, vel saltem millitus
 officialem suum cum tabellione publico, vt con-
 stiter delictum esse commissum quando denunciat
 delictum, vel accusatur. 6.4.6.1

Et postquam constiterit delictum esse commis-
 sum, receperunt est summariam informatio-
 nem, qua per depositionem testium probetur
 quis delictum commiserit. 2

Iudex habens ius ad inquirendum de aliquo delicto
 potest inquirere de circumstantiis necessariis
 ad eius cognitionem, licet sint circumstantie
 multo ante fin. 6.5.9.3

Iudex an possit licite interrogare quantum ad crimi-
 ne nulla sunt indicia, &c. 6.5.5.2 post med.

Iudex debet iudicare in fauorem rei, quando testes
 actoris & rei fuerint discrepantes, si sint nume-
 ro, & dignitate aequales. 6.5.9.3 circa fin.

Iudex cuiusdam dicto testium stare debeat quando
 plures testes pluribus contradicunt, vel quando
 vnus pluribus, vide *Testis*, vbi alia.

Iudex an possit repellere testes inhabiles ob cul-
 pam, & delictum, vel ob eorum incapacitatem,
 licet pars contra quam producantur, eos non re-
 pellat. 6.5.16.3

Iudex audiens causam in qua de re grauissima agi-
 tur, an teneatur potius mortem pati, quam dete-
 gat merita cause, si inuadatur ab aliquo litigan-
 tium sub mortis pena. 6.6.2.4

Iudex an teneatur sub mortali cogere Aduocatū vt
 patrocinetur pauperi casu, quo teneatur Aduoca-
 tus ad patrocinium prestandum, si illud neget. 6.7.1.4

Iudex, vide *Aduocatus*.

An grauius peccet, qui admitteret aliquem in
 Aduocatum ex iis, quibus aduocationis mu-
 nus est interdictionem. 6.7.2.1

Iudex recusatus an priuatur fundamentaliter iuris-
 dictione, & possit de consensu partis recusantis,
 vel si post recusatorem coram eo litiget in ea
 causa procedere. 6.8.3.3

Iudex ordinarius, & delegatus an possint iure ca-
 nonico in totum recusari, & desinant per re-
 cusatorem omnino esse iudices, & quid di-
 cendum stando in iure ciuili tam communi,
 quam Regio. 4

An iudex recusatus possit eligere aliquem in iu-
 rium, vt vterque causam iudicet, & quid si
 iudex sit Præses, vel Ordinarius, id est, *Al-
 calde ordinario*, vel Auditores, aliud iudices
 cancellarie. *ibid.*

An requiratur iure ciuili, vel canonico aliqua
 causa ad recusatorem iudicis secularis infe-
 rioris, vel superioris. 5

An recusans debeat aliquid iurare, licet non pe-
 ratur ab eo iuramentum, & an iure canonico
 requiratur, quod recusatorem causa probetur.
ibid.

Iudex an possit recusari vbi causa non est iure ex-
 pressa, & qualis debeat esse ista causa. 6

Iudex electus ab aliquo an possit ab ipso recusari.
 12

Iudex quo in statu litis debeat recusari. 19

Iudicem recusandi quamquam sit practica stando in
 iure canonico. 21, ad 33

Qua de causa quando opponitur iudici, quod
 non habet iurisdictionem, vel quod rescri-
 ptum, quod habet, est subreptitum, ipse co-
 gnoscit de hoc, at quando recusatur, non co-
 gnoscit ipse, an causa recusandi sit iusta, sed
 eliguntur ad hoc arbitri. 23

An verò quando opponitur aliud vitium quod
 eius personam non afficiat, possit iudex de
 hoc cognoscere, vel sint arbitri eligendi,
ibid.

Iudex Ecclesiasticus recusatus si adhuc procedat, an
 processus teneat. 28

An verò possit recusatus iudex facta electione
 arbitrorum assignare competentem terminum
 arbitris, intra quem desinant an causa recusa-
 tionis sit iusta, vel si sint discordes, vt eligant
 seculum arbitrum. 29

Elapso hoc termino si arbitri non proferant sen-
 tentiam, est deserta recusatorem causa, & re-
 netur pars coram iudice recusatō litigante.
ibid.

An verò si iudex recusatus minus competentem
 terminum assignet, possint partes qua gra-
 uantur appellare. *ibid.*

Iudex recusatus an possit procedere in causa prin-
 cipali, si arbitri pronunciant recusatorem cau-
 sam esse iustam, vel iniustam. 32

Iudex recusatus an possit probata causa suspicionis,
 & pronuntiata per arbitros quod est iusta, par-
 tes cogere vt eligant arbitros, qui iudicent de
 causa principali attento iure canonico, vel ci-
 uili. 33

Iudex recusatus debet iure canonico probata per
 arbitros recusatorem, vel transmittere ad suum
 superiorem causam, vel eam de recusatorem assen-
 su alteri committere. 35

Iudex delegatus non à Principe, sed ab alio infe-
 riori non potest causam subdelegare. 37

An verò iudex delegatus à Principe possit ante
 propositam recusatorem committere alteri
 causam. 38

An post recusatorem possit causam delegare
 parte consentiente, vel non consentiente, &
 quid si arbitri iam pronunciant causam esse
 legitimam. *ibid.*

Iudex ordinarius recusatus potest etiam in iuris
 partibus causam alteri delegare antequam ar-
 bitri pronunciant sententiam. 39

An verò postquam pronunciauerint hoc possit
 consen-

Index Rerum.

consentiente recusatorem, vel non consentiente.
ibid.

An verò si partes non consentiant, debeat remitti
 causa ad superiorem, vt sit iudex in ea causa, &
 ille superior possit etiam recusari, & si recuse-
 tur, sit facienda de nouo arbitrorum electio.
ibid.

Iudex quid teneatur facere quando reus cui indi-
 cta est purgatio, legitime se purgat, vel non re-
 cuset eam perficit, sed in ipsa deficit, vide *Purga-
 tio canonica*.

Iudicialis causa, vide *Causa*.

Iudicialis sententia, vide *Sententia*.

Iudex inferior, cui committitur à delegato, an te-
 neatur exequi sententiam iniustam, vide *Sen-
 tentia*.

Iudex quotupliciter moueatur ad inquisitionem faci-
 endam, vide *Inquisitio*.

Iudex, qui requisitus ad torturam non seruatis ali-
 quem torquisit vltra culpam mortalem, tenetur
 reo satisfacere damnum. 6.3.15.15

Iudex an possit sine accusatore, & denunciatore ad
 inquisitionem procedere nulla precedente infam-
 ia, vide *Inquisitio*, vbi alia habes.

Iudex an possit interrogare testes de veritate obie-
 ctorum si aduersus testes aliqua ad eorum testi-
 monium repellendum obiciantur, vide *Testis*.

Iudex Papæ delegatus ad corrigendum clericos non
 facta de exemptis mentione, an possit contra ab-
 sentes procedere. 6.9.3.1, & 2

Iudex conservator religionis, vide *Bulla*.

Iudex competens quam sit quando agitur de ma-
 teria concernente beneficium. 7.1.23.19

In iudicio procedere simpliciter, & de plano, & sine
 figura, & strepitu quidnam sit. 6.5.11.1

Iudicialis confessio, vide *Confessio*.

de iudicij substantia est probatio, & noticia delicti.
 8.1.3

Iuramentum in primo testamento appositum an, ha-
 beat vim clausulæ deogatoriæ. 4.1.17.4

Vide *Consensus*, & *Festum*.

Iuramentum de non accusando an valeat. 6.1.29.
 à 13 ad 4

Iuramentum patris denunciantis, vel accusantis
 an sit sit, vt priuilegium debeat credere non
 esse alios, qui possint denunciare, & testificari,
 si id alia via scire non potest, vide *Priuilegia
 persona*.

Iuramento non obstante an teneatur respondere ad
 edicta, vel visus à Prelato testificari, qui iura-
 uit non denunciare, vel testimonium ferre. 6.2.
 2.1

Iuramentum non obseruans an sit infamis infamia
 iuris absque vlla iudicis sententia, vide *Infamia*.

Iuramentum calumniae à reo accipere statim post
 capturam, inquirendo ab illo in particulari, quid
 fecit, aut nouit super facto ipso, est graue pecca-
 tum contra iustitiam. 6.3.54.2

An verò liceat hoc iuramentum à reo accipere
 verbis generalibus, scilicet quod vouerit partem
 iustam, & quod interrogatus in qualibet parte
 litis respondebit veritatem. 4

Iuramentum ap obliget si quis iuret se reditum ad
 carcerem iniustum, vel daturum latroni mille au-
 reos ne occidatur ab illo. 6.4.16.4

An possit peti huius iuramenti relaxatio ab Epi-
 scopo. *ibid.* ad fin.

Iuramentum purgantis an sufficiat, vel sit necessa-
 rium aliorum ad purificationem canonicam, vide
Purgatio canonica.

Iuramentum calumniae an possit dari à reo dum ad
 inquisitionem procedit iudex ex officio, vel ad
 instantiam partis ex semiplena infamiae infor-
 matione, vide *Index*.

An verò possit paterfamilias iuramentum petere
 à famulis, vt denuncient eum qui bona aliqua
 furatus est, & an illo iuramento adstricti te-
 neantur denunciare, vel sit illicitum iuramen-
 tum. 6.3.27.5

Iurisdicchio non prorogatur per contumaciam. 6.9.5.5

Iure Pontificio quid cautum sit circa alienationem
 rerum Ecclesiasticarum. 4.1.55.1

Iure, quod alicui fuit acquisitum ex alicuius causæ
 existentia, an sit priuandus, si causa deficiat. 4.1.
 26.5

Iure ipso an statim quis priuatur, quando lex pri-
 uans aliquem hereditate, dicit eam competere
 heredibus. 4.1.38.2

Ius eligendi an transferatur ad Episcopum, si elec-
 tores intra tempus non elegerint, quando testa-
 tor iubet, vt aliqui eligant certas personas. 4.1.
 52.2.3

Ius succedendi an detur inter coniunctos mediante
 coniunctione spuria. 4.3.45.13

Iurpatronatus vsque ad quoniam gradum consan-
 guineis competat, si testator ad illud consangui-
 neos vocet, & eis deficientibus extraneos. 4.1.
 24.12

Iustitia minister, vide *Minister*.

An vero possit iustitia ministris inferre vim, dum
 ipsum capere volunt, is qui quaerit vt iuste
 in carcerem tradatur, vide *Pus*.

Iustitia ministris an liceat consulere, vel auxilium
 prestare victis ob aliquod delictum. 6.4.10.1, & 2

L.

Laber, vide *Ieiunium*.

Lactantes, vide *Ieiunium*.

Lactantium dispensatio facilius est quam ieiunio-
 rum. 5.1.6.5

Lactancia, vide *Ieiunium*.

Laici quibus casibus possint iudicari à iudice Ecce-
 lastico, vide *Index Ecclesiasticus*.

Laici an possint se subdicere culibet iudici. 6.1.6.1

Laici an possint accusare clericos, & de quibus de-
 lictis. 6.1.30.4

Laici an sint iure canonico sub Episcopi cura, & iur-
 isdictione. 6.9.1.8

Laici an possint conueniri coram iudice conserva-
 tore à religione electo. 6.9.6.13 & 2

Larones an gaudeant immunitate Ecclesie quoad
 hoc vt ab illa non extrahantur, quando ad illam
 confugiunt. 6.1.8.14

Letor, vide *Ordo*.

Quod verò sit lectoris munus. 7.1.17.4

Legare pro anima an sit idem, quod legare pauperi-
 bus. 4.1.60.6

Legatarius an possit iure regio esse testis in testa-
 mento nuncupatio. 4.1.2.8 circa fin.

Legatarius, seu fideicommissarius, qui post legatum,
 seu fideicommissum relictum, ingratiudicem
 notabilem, aut graues inimicitias cum testatore
 habuit, vel ipsum occidit, an teneatur ante iudic-
 is sententiam restituere legatum fideicommissum.
 4.1.38.8

Index Rerum.

Quid verò dicendum, si testator mortuo, et ingratitudinem. 9
 Legatarius ante herede pro legato soluendo, & executor testamentarium. 4.1.47.1
 Vide *Heres, Exequutor, Episcopus, & Serui Christiani.*
 Legatarius, cui testator mille aureos reliquit, sub conditione, vt post annum eos pauperibus distribuatur, an possit statim illos distribuere. 4.2.12.4 ante med.
 Legatarius quid habeat, si quis legat centum aureos, quos dicit se habere in tali loco, vel centum cados vini, vel olei, quos dicit talibus vasis contineri, & postea inueniantur tantum quinquaginta aurei, vel cadi. 4.2.17.1
 Cum quadam limitatione. 2
 Legatarij, vide *Testes.*
 Legatum, vide *Serui Christiani, & Testamentum.*
 Legatum annuum an sit perpetuum. 4.1.24.1
 Legatum consanguineis relictum vsque ad quatum gradum debeat consanguineis in linea recta. 1.1
 Et quid, si consanguinei sint ex transfuersalibus, & legatum temporale. 13
 Vel legatum, seu fideicommissum sit perpetuum. 16
 Legata an si sint talia, vt testator fecisset, licet de liberis cogitasset, cuius arbitrio relinquatur. 4.1.25.7
 Legata an maneant renocata, si postquam inimicitie inter testatorem, & legatarium interuenire, testator codicillum faciat, cum eo non renocet. 11
 Legatum an amittat femina, cui ante nuptiarum existentem in ciuitate relictum fuit, si postea extra territorium contrahat matrimonium, existente statuto, vt femina extra territorium contrahenti non possit legari. 4.1.26.4 circa med.
 Legatum relictum mulieri sub conditione, si vidua erit, an debeatur, si semel fuerit vidua, licet in viduitate non perstiterit. ibid. circa fin.
 Legatum, vide *Officium exequutoris, & Arbitr.*
 Legatum an renocetur ob tacitam voluntatem. 4.1.33.1 circa med.
 Legata gratuita ex tertio bonorum extrahenda sunt. 4.1.35.1
 Legata an ipso iure renocentur, si legatarius post legatum factum ingratitudinem notabilem, aut graues inimicitias habeat cum testatore, vel ipsum occidat. 4.1.38.7
 Et quid si legatarius post mortem testatoris talem ingratitudinem committat. 9
 Quam autem ob causam hoc legatum renocetur. 8
 Et quid si inimicitie ortae sint non culpa legatarij, sed testatoris. 11
 Quid verò dicendum, si testator inimicitie conficius habuerit tempus renocandi, & fecerit codicillum, nec in eo legatum renocauerit. 12
 Vel testator post ortam inimicitiam cum legatario tacite, vel expresse se reconciliauit. ibid.
 Legatum, vel fideicommissum in testamento relictum an is amittat, qui est designatus exequutor testamenti, aut arbiter, si non acceptet officium. 4.1.42.11
 Et quid si testator motus ob hanc causam legauit. 12

Vel exequutor, vel arbiter designatus sit coniunctus testatoris, an in dubio amittat legatum. 13
 Quid verò dicendum, si noli arbitrari, quia habet iuris impedimentum. 14
 Legata pauperibus absolute relicta an necessariò debeant distribui inter pauperes illius ciuitatis, vbi conditum est testamentum. 4.1.60.1
 Quid verò dicendum, si testamentum non sit conditum in loco domicilij testatoris. 2, & 3
 Vel testator commiserit exequutori testamentario electionem pauperum. 4
 Legatum relictum à testatore pauperibus consanguineis, si vni tantum debeat dari, an possit dari feminae, quae est magis consanguinea, licet sit minus pauper. 4.1.62.10
 An verò sit aliqua differentia in eo, quo testator legatum relinquat, dirigendo illud in eligendos, vel per modum mediij illud relinquendo. 5
 Legatum orphanis relictum quibus debeat. 4.1.63. à 4 ad 6
 Legatum ad certum usum pium relictum, quod impleri potest, an possit ex facultate Episcopi conuerti in alium usum pium meliorem. 4.2.3.2
 Legatum an sit caducum, & inutile, nec in alium usum conuertendum, & sic in eo succedat heres si sit factum ad usum qui de iure impleri nequit, quia in se malus est. 4.2.4.3
 Quid verò dicendum, si impossibilitas implendi tale legatum sit de facto, vel de iure, non quia in se malus sit, sed quia tantum iure prohibetur. 4
 Et quid si testator apposuerit in testamento hanc clausulam, quòd legatum non possit conuerti ad alium usum, quam deputatum. 5
 Quod si fuerit, vt vlt non impleto pertineat legatum illud ad heredem. 6
 Legatum an sit caducum, & in eo succedat heres, vel sit conuertendum in alium usum pium si testator legat certam personam aliquid, vt nuberet, & non possit legatum adimpleri. 7, & 8
 Legatum, vide *Vir, Pater, Nuptiae, & Monasterium.*
 Legatum relictum Ecclesiae S. Petri, an sit nullum, si plures vocentur hoc nomine. 4.2.8.1
 Quid verò faciendum, si Ecclesiae S. Petri sint aequales. 2
 Vel si nulla Ecclesia tali nomine vocetur. 3, & 4
 An verò vt tale legatum detur Ecclesiae parochiali, requiratur auctoritas Episcopi, & exequutoris. 5
 Legatum relictum pro liberatione incarcerationum quolibet anno an possit expendi in impediendo, ne quis in carcerem detradatur. 4.2.9.2
 Legatum libertatis an minuatur propter defectum patrimonij ad legata implenda: & an prauidet legitima filijs debitam. 4.2.11.9
 Legatum dotis factum filiae per patrem an deducatur ante omnia alia legata. 10
 Legatum factum orphanam an possit dari ei, quae patrem habet, inutilem tamen, scilicet amentem, &c. 4.2.13.2
 Legatum factum à debitore creditori an censetur relictum animo compensandi, si non consistat eius voluntate, & debitum sit voluntarium. 4.2.15.3
 Quid verò dicendum, si heres grauius per fideicommissum alicui Petro restitueret legat ei aliquid. 4
 Et quid si testator non posset conueniri in iudicio. 10

Index Rerum.

cio ad soluendam illam rem, an tenebatur pro exoneranda conscientia illam soluere. 5
 Quid verò dicendum si debitum sit necessarium, seu legale. 8
 Et quid si testator exprimat aliam causam praeter debitum. 10
 Vel tale legatum, & debitum sint diuersae naturae. 11
 Vel dicat, Lego ex bonis meis. 15
 Legatum an possit computari in id, quod ex legis obligatione debetur, siue legatum fiat ab eo, cui onus ex lege incumbit, siue ab illius herede, qui successit in eadem obligatione legali. 9
 Legatum relictum à viro uxori an censetur factum animo compensandi dimidiam partem, quae ex lege debetur alteri coniugi ex bonis lucrativis constante matrimonio. 6
 An verò censetur factum animo compensandi cum arctis ei promissis. 7
 Legatum factum filiae à patre, qui dotem filiae à genero exegerat, an compensetur cum ipsa dote à patre exacta. 8 post med.
 Legata quaedam debeantur, vide *Dominium rei legatae.*
 Legatum factum naturalibus alicuius oppidi an possit dari ijs, qui ibi habitauerunt decennio, licet aliunde sint oriundi. 1
 Quid verò dicendum si ante decennalem habitationem constaret de animo perpetuò habitandi. 9
 Legatum relictum ad dotandas orphanas consanguineas, vel consanguineis, an censetur pium. 4.2.11.2
 Legatum factum certae personae sub conditione, si nuberet, an possit conuerti in simile opus pium, si conditio non possit impleri. 3
 Legatum relictum ad dotandas orphanas consanguineas intra certum tempus, an si intra illud tempus non possit impleri, quia nulla reperiuntur consanguineae nobiles, debeat conuerti in aliud opus pium, vel potius cedat heredi. 4
 Legatum pia causa factum, an si aliquo anno non inueniatur causa pia, sit in anno sequenti in eadem expendendum. ibid.
 Legatum de latere, vel Episcopus an possit commutare legata ad opera pia publica relicta, quando ea possunt specifica forma impleri, vel id possit Pontifex. 4.2.3.2
 Legatus, vide *Recurari, & Eximere.*
 Legati Pape an sint iudices ordinarij, & quam habeant iurisdictionem. 6.9.6.14
 Vbi cur dicantur habere iurisdictionem ordinariam extra ordinariè. 4.2.9.2
 Quotuplices sint hi Legati, & an habeant potestatem. 15
 Legati quomodo habeant iurisdictionem in exemptos. 19
 An verò sit credendum Legati literis facientis alicui, quod iure communi facere nequit, sed ex speciali commissione, nec ostendentis literas commissionis. 20, & 21
 Legatus de latere an possit impedire iudicem conseruatore. 6.9.6.9
 Legatus de latere an possit vicino Episcopo committere vt si repererit necessarias qualitates in eo concurrere cui dicebanus Episcopus beneficium, vel patrimonium sufficiens habenti, &c. nolint ordines conferre, concedat ei dimissorias vt à quocumque ore dicitur. 7.1.20.27
 Quae possit Legatus à morte in preterita sua legationis. 29
 Legere alienas literas an sit mortale, vide *Litterae.*
 Legitimi, vide *Filij.*
 Legitimitas vera, vel dispensatio quando dicitur, si filius legitimitur. 4.3.9.3
 Legitimationis verba an sint attendenda ad videndum an sit dispensatio, vel legitimitas. 6
 Lenocinium exercens an sit infamis infamia iuris ante iudicis sententiam, vide *Infamia.*
 Lex in qua fit de manifesto mentio, de quoniam intelligatur, vide *Manifestum.*
 Lex Episcopi quomplex sit, vide *Episcopi lex.*
 Liberi in conditione positi an videantur vocati à testatore, vel per fideicommissum substituti. 4.2.20.3
 Libertus an possit esse testis contra patronum, vide *Testes, & Testimonium.*
 Licentia proprij Episcopi vt quis ordinetur ab alieno, quomodo consistere debeat, vide *Episcopus.*
 Litania, vide *Recitantes.*
 à Lite desistere an teneatur pars pro qua falsum depositum est ex inaduerentia si testis iure se falsum deposuisse, vide *Testis.*
 Literas alienas legens ex consensu expresso, vel praesumpto mittens, vel eius, cui mittuntur, non peccat. 6.6.3.1
 Literas alienas legendo non peccant, qui superioritatem habent in alium. 2
 Lites s' aperientes auctoritate publica non peccant, vt duces in bello ad obuiandum in malo publico. 3
 Literas legens sui aduersarij an peccet. ibid.
 An verò peccet legens literas ad obuiandum iniusti damno corporali, vel spirituali alterius, vel quando habentur pro derelictis. ibid.
 Literas alienas ob solam curiositatem absque villo laedendi animo legens, credens non contineri in illis res magni momenti an peccet. 4
 Literas alienas clausas, vel in secreto positas legere in quibus casibus sit peccatum mortale. 5
 Literas conseruatorie, vide *Conseruatorie.*
 Literas dimissorias, vide *Dimissoriae.*
 Loca gaudentia immunitate ne reus ab illis extrahatur quam sint. 6.1.7.2
 Quid si aliquis confugiat ad sacerdotem Eucharistiam manibus portantem, an possit iniurius auelli. 3, & 4
 Ludj magni repente occurrentis, & transitorij cessatio, an sit causa sufficiens exercendi feruitia in festis. 5.2.19.2
 Ludere pila, vel alijs similibus ludis in die canae Domini, vel Pascae, an sit mortale. 5.2.17.1
 Ludos prohibitos exercens an sit infamis, vide *Infamia.*

M.

Magistri qui docent scribere pueros, an possint in die festo facere exemplaria suis discipulis pretio accepto. 5.2.8.7
 Magnates, vide *Leuitium.*
 Maioratus, vide *Primogenium, & Successor.*
 Maioratus an amittat femina quae legitime successit, si postea nascatur masculus. 4.1.26.1
 Maioratus quorupliciter possit institui. 4.1.39.4

Index Rerum.

Mandantes delicta, vide *juvenes*,
 à Mandatis, *is* criminibus quæ sint
 causa ob quæ, *afertur*, vide *Crimen*.
 Mandatum ad testandum quam solennitatem re-
 quirat. 4.1.8.1
 Mandata iudicum præcipientium generaliter in
 edictis malefactores denunciari an sint licita,
 vide *Iudex*.
 Mandatum super correctione criminum est strictè
 interpretandum. 6.9.3.2
Manifestum quotupliciter accipiatur, & quodnam
 sit. 6.3.3.16
 In quo sensu accipiatur quando in aliqua lege,
 statuto, vel dispositione fit mentio de mani-
 festo, & quid quando est dubium. 17
Manuum impositio an fiat in ordinatione diaconi,
 vide *Episcopus*.
Marius an sit irreuocabilis, si apponatur iura-
 mentum simpliciter. 4.1.20.2 post med.
 Mariti arbitrio an sit relictum, vt eligat tempus,
 secundum quod inspicitur, an dos sit inofficiosa.
 4.1.36.8
 Vide *Vr*.
Mater quibus in casibus propter concubitus me-
 reatur penam mortis. 4.1.4.3 ad 9
 Mater filios legitimos habens an possit filiis natu-
 ralibus relinquere quintum, etiam si filij alij
 sint ditissimi. 4.3.8.7
 Mater habens filios legitimos, an possit relinquere
 quintum filijs spurjis, qui nec sunt nati ex con-
 cubitu damnato, nec sunt filij clericorum ordi-
 nis sacri, vel monachorum, vel monasterij
 profecularum. 4.3.10.1, & 2
 Mater habens filios legitimos an possit relinquere
 quintum natis ex damnato concubitu. 4.1.1.
 Quid verò dicendum, si sint ditissimi, vel a-
 beant aliunde alimenta. 2
 Mater an teneatur denunciare ad edictum filium
 hæreticum. 6.2.19.3
Materia correctionis, vide *Correctionis materia*.
 Materia ordinum, vide *Ordo*.
Matrimonium contrahens simul cum duabus an sit
 infamis infamia iuris, vide *Infamia*.
Matutina, vide *Hora canonica*.
 Matutinum licet etiam absque causa diuidere à
 laudibus. 7.2.20.1
 An verò quando diuiditur matutinum à laudi-
 bus sit opus dicere orationem post matu-
 rinum. 2
 Matutinum diei crastinae recitans hodie hora se-
 cunda post meridiem, satisfaciit præcepto, nec
 peccat mortaliter. 7.2.3.7.4
 Quid si illud recitaret quis hodie mane. *ibid*.
 Quid dicendum si is, qui recitat hora secunda
 matutinum, nondum recitasset Vesperas, &
 Completorium diei hodierna. 5
 An verò peccet venialiter recitans matutinum
 diei crastinae hodie hora secunda. 6
 An requiratur eo maior causa, quò maior fuerit
 anticipatio. 7
 An requiratur aliqua causa ad recitandum ma-
 tutinum per vnam horam ante Solis occa-
 sum in hyeme, vel in vere. 8
 Quenam sit hora debita, & competens ad reci-
 tandum matutinum, & an ad illud recitan-
 dum sit deputanda media nox tanquam hora
 debita, vel satisfaciat illud recitans prima no-
 cte, vel media, vel summo mane. *ibid*.

Matutinum an teneatur sacerdos recitare antequam
 faciat sacrum, & sit peccatum facere sacrum an-
 tequam recitet matutinum, vide *Sacerdos*.
Medicini vti an quis teneatur ad prolongandam
 vitam, vbi esset periculum probabile mortis. 5.
 1.33.4
 Medicinam respuere in aliquibus morbis an sit li-
 citum, & meritum viris perfectis. 8
Medicum an possit declarare aliquem posse comede-
 re carnes, vel ratione morbi excusari à ieiunio,
 quando causa est manifesta, vel dubia, secundum
 regulas suæ artis. 5.1.5.28
Melioratio in tertio, & quinto, quando testamen-
 tum est nullum, quia filius fuit præteritus, vel
 sine causa exheredatus. 4.1.25.1
 Meliorationes in re viri factæ constante matrimo-
 nio an sint communicandæ, seu diuidendæ inter
 virum & uxorem tanquam lucra constante ma-
 trimonio acquisita, vel debeant esse viri. 4.1.
 30.1
 Quid verò dicendum de meliorationibus, quæ
 sunt in fortalijs, muris, aut domibus prin-
 cipalioribus maioratus. 2
 Et quid de meliorationibus, quæ sunt in vincu-
 lis, & maioratibus factis absque regia facul-
 tate, vt in annuerarijs, & patronatibus, qui
 iure maioratus relinquuntur. 3
 Et quid de alijs meliorationibus in omnibus
 alijs rebus maioratus factis. 5
 Quid verò si talia melioramenta non in domi-
 bus principalioribus maioratus, sed in alijs
 fiant. 7
 In quibus autem rebus melioratis maioratus lo-
 catur lex 46. Tauri, quæ hodie est lex 6.
 à 2. ad 17
 à 3. h. cepit.
Mendacium à reo, vel teste in iudicio dictum an sit
 peccatum mortale. 6.3.3.1
 Quid dicendum si mendacium dictum sit
 leui absque iuramento. 4
 Mendacium in confessione sacramentali dictum
 potest esse veniale ratione leuitatis materiae. *ibid*.
Mendicantes, vide *Præiudicium*.
 An teneantur mendicantes exhibere privile-
 gium suæ exemptionis, vel citari ab ordina-
 rio coram eo comparere. 6.9.4.5
Metropolitani an possit facere executionem tes-
 tamentariam, si Episcopus fuerit negligens in
 administratione iustitiæ, & remouendo execu-
 tores ab executione, priuandoque emolumentis,
 4.1.54.25
Miles, vide *Torqueri*.
 An verò miles, cui Imperator auferit insignia, vel
 mittit in exilium, sit infamis, vide *Infamia*.
Minister iudicis an possit exequi sententiam contra
 veritatem sibi cognitam sicut ipse iudex. 6.1.18
 Quid quando sententia continet intolerabilem
 errorem. 1
 Quid si minister dubius est de iustitia sententiæ. 2
 Quid si iudex iuxta allegata, & probata senten-
 tiam tulit contra eum, quem minister scit esse
 innocentem. 3, & 4
 Quid si minister scit sententiam esse iniustam,
 non tamen hoc est alijs notorium, sed ipse so-
 lus scit. 5, 6, & 7
 Minister ordinis, vide *Ordo*.
Minor viginti quinque annis an possit esse execu-
 tor testamenti, & procurator ad negotia. 4.1.
 40.10

Index Rerum.

Minor viginti vno anno, vide *Ieiunium*.
 Minor, vide *Testis*, *Torura*, & *Aduocatio*.
Missa, vide *Sacerdos*, & *Sacrum*.
 Missas priuatas ita submissa voce dicentes, vt per-
 cipi nequeant ab assistentibus an peccent. 7.2.8.6
 Missa partem audiens animo amplius non audien-
 di, satisfaciit audiendi aliam partem. 7.2.19.6
 in fin.
 Missa media nocte Natalis Domini inter matu-
 tinum & laudes. 7.2.20.1
 Missam celebrans coram vno dicit, *Domine vobis-
 cum*. 7.2.21.2
 An in gratias agendi forma post Missam, quas
 communiter quis solus agit, ponatur, *Domini-
 cus vobiscum*. *ibid*.
 Missa partem non teneatur audire, qui reli-
 quum Missæ nequit audire. 7.2.27.6
 Missæ præcepto an satisfaciatur, vel peccet, qui vexatus
 à somno adeo resistit, vt audiat sacrum ea in-
 tentione vt saltem videatur non omitti audire vl-
 lum verbum, si propter somni molestiam non
 attendat ad significationem, nec ad aliam medi-
 tationem. 7.2.33.7
 Quid dicendum si quis dormiat per notabilem
 partem Missæ. 2
Monachus an possit iudicari à iudice seculari, vide
Index secularis.
 Monachus an possit accusare suum Prælaturam. 6.1.
 50.5
 Monachus infamatus de concubinato potest in-
 quiri de furto. 6.3.21.3
 Monachorum, & Monialium monasteria an sint
 iure canonico sub Episcopi cura & iurisdic-
 tione. 6.9.1.8
 Monachus dicitur habitare iuxta monasterium
 quando ex licentia sui Prælati degit extra mo-
 nasterium. 6.9.2.4
 Monachus an teneatur ad Horas canonicas, vide
Hora canonica.
 Monachus qui est à Religione eiectus an teneatur
 ad Horas si per ipsum stet quominus ad Reli-
 gionem admittatur. 7.2.4.3
 Quid si per ipsum non stet. 4
 Monachus existens in triribus an teneatur Ho-
 ras canonicas recitare. 5
 Monachus professus ad chorum, qui iusta dispensa-
 tione extra monasterium viuat, an teneatur ad
 Horas. 6
 An si cum Monacho degente extra monasterium
 esset iuste dispensatum in voto castitatis vt
 possit uxorem ducere, teneatur ad Horas. 7
Monasterium à testatore institutum hæres sub hac
 conditione, vt in eius ædibus templum con-
 strueret, & in illis habitaret, an teneatur soluere
 legatum postea à testatore euidam relictum, si
 omnes testatoris facultates sint consumptæ in
 soluendis debitis, quibus per iudicis sententiam
 fuerunt applicata. 4.2.17
 Monasteria Monachorum, & Monialium an sint
 subiecta iurisdictioni Episcopi, vide *Mon-
 achorum*.
 Monasteria Religiosorum an possint constitui abs-
 que Episcopi auctoritate. 6.9.7.1
Moniales an sint sub iurisdictione Episcopi, vide
Monachorum.
 Moniales an teneantur ad Horas canonicas, vide
Hora canonica.
 Monitio facta per iudicem quid sit. 4.1.51.15

Et à quibus possit. *Teri*. 16
 Monitio secreta an n. essariò debeat præcedere ac-
 cuscationem, vide *A*.
 An verò debeat præcedere denunciationem, vi-
 de *Denunciatio*.
 Monitio secreta quando non prodest, & peccatum
 occultum est solum in peccatis damnatum, an te-
 neamur vitia procedere ad adhibendum testes,
 & tandem denunciandum, vide *Peccati occultum*.
 Monitio secreta vt dicatur non prodesse an iterum
 atque iterum faciendi sit. 6.2.6.11
 Monitio quando dubitatur an sit futura vtrum
 excusetur ab illa. 6.2.8.1, & 2
 Et alia circa hoc, vide *Denunciatio quando du-
 bitatur*.
Morbis an excuset ab Horis, vide *Hora canonica*.
Mori an teneatur quis pro seruando secreto yd
Secretum.
 Morti potius teneatur quis, quam alienam famam
 deprædatur. 6.6.2.6
Mors, vide *Mori*, *Innocens*, & *Dammatus*.
 Mortis proptius Sixti V. contra male conferentes
 & recipientes ordines non abrogat consuetudi-
 nem si antea alicubi esset vt minores ordines, &
 subdiaconatus vni eadem die conferrentur. 7.1.
 53.9
 Vbi an sit hic motus iam reuocatus per Clemen-
 tem VIII.
 Mulier an possit iure regio esse testis in testamento
 nuncupatio. 4.1.2.8
 Mulier, vide *Testis*.
 An vero possit torqueri mulier prægnans, vide
Torqueri.
 An sit infamis mulier nubens intra primum vi-
 uitatis annum, vide *Infamia*.
 Mutus an possit esse Aduocatus, vide *Aduocatio*.
 An verò peccet mutus scripto consulens. 6.7.4.1

N.

Necessitas, vide *Ieiunium*.
 Necessitas extrema quotuplex sit. 5.1.34.3
 Necessitas, vide *Extrema*.
 An necessitas vigens alicuius rei facienda excu-
 set ab Horis canonicis, vide *Hora canonica*.
Negativa non inclusiva in verbo *nescit*, totam affir-
 matiuum destruit, & contrarium eius ponit. 7.1.
 45.11
Negligentia in non curando, & malum medicum
 adhibere, an imputetur omnibus successibus.
 4.1.38.15
Negotiaris an sit opus seruire. 5.2.26.1
Nepos naturalis, vel ex filio naturali conceptus, an
 succedat aucto paterno ab intestato in duabus vi-
 cijs. 4.3.18.1
 An verò possit institui hæres ab aucto paterno. 2
 Nepos ex filio incestuoso, id est, habito ex consan-
 guinea, vel affini, an possit institui ab aucto. 4.3.
 46.2.3
 Cum multis limitationibus. 45
 An verò teneat factum, si aucto ei aliquid donet,
 vel relinquat. 6
Nobiles, vide *Torqueri*.
Notarius an fiat sit si legat testium depositiones
 contra Regulares tacitis eorum nominibus, vide
Prælati Regularis.
Notorietas criminis an habeat vicem accusatoris.
 6.1.20.5

Index Rerum.

Notorium, vide *Crimen*.
 Quotuplex notorium 6.3.3.2
 Quod sit n. facti. 3
 Quid requiratur vs. quid dicatur notorium facti. 4, & 12
 Notorium facti ex quibus rebus causetur. 5
 Quot hominum scientia requiratur ad notorium facti indicandum. 9
 Notorium facti an faciat aliquando sex hominum, vel pauciorum scientia. 10
 Notorium facti oriri non potest in vicinia, vel populo, ubi non sunt persone saltem decem. 11
 Quot testes requirantur ad probandum aliquid esse notorium. 13
 An verò quod fuit notorium, possit effici occultum. 14
 Nouitius an sit exemptus à iurisdictione ordinarij, & subiaceat Prælati Regulari. 6.9.1.3.2
 ubi an possit perpetuo caueri damnari, & ad quem pertineat cognitio, & animaduersio delicti Nouitij.
 An possit excommunicari à Prælati Religionis, vel à proprio Episcopo. 33
 Nouitius exemptiorum an possit bona renunciare absque Episcopi consensu. 6.9.2.19
 Nouitij Regulares quid debeant habere, vt possint promoueri ad ordinis. 7.1.35.9
 Nouitius an teneatur Horas canonicas recitare. 7.2.6.3
 An teneatur ad alias orationes plus quam laici. 4
 O.

Obligatio quænam oriatur, ubi lex resistit contractui: vel nec illi assistit, nec re. 4.1.3.4.2
 illi resistit.
 Obligatio naturalis an oriatur ex pacto non succedendi, si iuramentum non interfit. 67
 An verò ex pacto de succedendo in futura hereditate viuentis initio absque consensu eius, cuius hereditas succedendum est, vel si non perseveret vsq; ad mortem in eo consensu. 68
 Obligaciones de soluendis annatis, quæ in expeditione litterarum sunt, quomodo intelligantur. 4.1.51.12
 Obligationis denunciandi ratio an sit diuersa quando iudex præcipit denunciare, & quando non præcipit, vide *Denunciandi*.
 Obligatus ad inceptorum restitutionem faciendam pauperibus an possit sibi applicare, si verè pauper sit, vide *Omissis*.
 Observatio gestorum, vide *Estim*.
 Obstrixit, vide *Peccatum*.
 Occultare se, & veritatem, an aliquando possit qui vocatur ad testificandum, vide *Testimonium*.
 Occultum quotupliciter accipiatur, & quòdnam sit. 6.3.3.15
 Officium diuinum, vide *Hora canonica, Recitare, & Recitandi*.
 Officij diuini qualitatem semel, vel iterum mutare, an sit peccatum veniale. 7.2.24.3
 Officium paruum Beatæ Mariæ, vide *Religiosus*, ubi etiam habes de officio defunctorum.
 Officij maioris partem vnus diei, si cæcus memoriter sciat melius faciet, si illam recitet, quam si dicat integrum officium alterius diei, quod nouit memoriter. 7.2.47.8
 Omissio restitutionis debitorum defuncti per ipsum

fieri mandata an noceat defuncto. 4.1.53.2
 An verò defuncto noceat omissio, vel tardatio elemosinarum, & sacrificiorum, quæ præceptis defunctus fieri. 3
 Quid dicendum, si testator relinquit hæredi, vel executori disponendum. 4
 Opera omnia corporalia an sint seruilia. 5.2.6.1
 Opus liberum & spirituale, in quo distinguitur à seruili. ibid.
 Opera quæ sunt prohibita in diebus festis. 2, & 3
 Opera quæ sunt communia liberis, & seruis an liceat exercere in festis. 10
 Opus quod est licitum in festis an liceat, si principaliter fiat propter lucrum. 11
 in Operibus prohibitis in die festo an facilius in noua lege dispensetur propter necessitatem quam in veteri. 12
 Opera seruilia exercere an liceat in festis ratione necessitatis. 5.2.18. à 1, ad 27 ubi multa.
 Opera corporalia an in festis licita reddantur ex cultu diuino ad quem ordinantur. 5.2.22.1, 2, 3
 An verò ex rationabili causa fas sit ea exercere. 4
 Opera corporalia, quæ ordinantur ad cultum diuinum quotuplicia sunt. à 1, ad 4
 Opera seruilia an sint licita in festis propter pietatem, vt propter Ecclesiam, vel monasterium, vel ad pauperes alendos, &c. 5.2.33.3
 Cum quadam limitatione. 4
 Opus Religionis an sit præmittendum propter pietatem. 5.2.32.2
 Opera præter seruilia an sint alia prohibita in festis. 5.2.24.1
 Opus seruile faciens in festis putans se habere causam sufficientem excusantem, an peccet mortaliter. 5.2.31.2
 Et an excusetur ex paruitate materie. 4
 Operas suas libans vt pugnet cum feris, an sit infamis infamia iuris, &c. vide *Infamia*.
 Oppositionis lectionem lecturus an excusetur ab Horis, vide *Hora canonica*.
 Orandi præcepto satis facit, qui incipit Horam intentione attendendi, quoties dedita opera mentem ab intentione non dimouet, licet sit per totam orationem distractus. 7.2.28.10
 Orans, vide *Attenio*.
 An oporteat vt semper conetur orans tota solitudine continere cor suum infra verba, & sensum vocalis orationis. ibid.
 Orare mente an possit quis dum venter exoneratur. 7.2.44.4
 Orationis effectus quotuplex sit. 7.2.28.4
 Oratio, vide *Recitare*.
 An verò oratio, vt est in præcepto, includat attentionis modum. 19
 Oratorium, vide *Hospitale*.
 Ordinandus, vide *Ordo*.
 Ordinandus non potest in consignatione patrimonij loco tituli pacifici cum ordinatore se nullo tempore ab eo alimenta petitorum. 7.1.34.14
 ubi an hæc conuentio sit simonica.
 Ordinandus quale beneficium debeat habere stando in Tridentino. 7.1.35.1
 An fas sit beneficium collatum ante possessionem. 2
 Quale beneficium dicatur sufficiens ad congruam sustentationem. 7
 Et quid si parum deficeret. 8
 Quas penas innouet Tridentinum *sess. 21. cap. 2.* contra non seruantes illud decretum. 11
 Vide

Index Rerum.

Vide *Ordinari*.
 Ordinandus quam vitæ bonitatem requiratur vt habeat, & an sit necesse quòd careat omni peccato mortali. 7.4.46.1
 Ordinandus interrogatus à suo Episcopo de crimine suo occulto an teneatur illud fateri. 7.1.46.10
 Ordinari an possit quis sabbato sacerdos, & die sequenti Episcopus, nec tunc oportet continuari ieiunium. 7.1.15.75
 ubi an si die Dominica liceret quem consecrari sacerdotem, posset eadem die idemmet consecrari Episcopus.
 Ordinans aliquem sine beneficio, vel patrimonio, quas penas incurrat, vide *Episcopus*.
 Ordinari à quo Episcopo possit habens dimissorias à proprio, vide *Dimissoria*, ubi multa.
 Ordinari an possit ratione huius beneficij in ea diocesi habens fructus præbendæ ad docendum pueros in aliqua diocesi. 7.1.25.10
 Ordinari, vide *Ordo*.
 An verò possit ordinari ab alio Episcopo cum dimissorijs sui, habens facultatem à Papa, vt ordinetur extra tempora à suo ordinario tantum. 7.1.35.2
 Ordinari qui poterat iure communi habens beneficium, vel patrimonium, vnde alimenta perciperet. 7.1.34.2
 An requireretur sufficiens beneficium, vel patrimonium sufficiens ad sustentationem. 4
 Qualis beneficij titulus requireretur antiquo iure. 5
 Ordinari an possit quis ad titulum dignitatis requirentis sacrum ordinem, ad quam ipse fuit nominatus, vel postularus. 7.1.35.3
 Ordinari an possit stando in Tridentino ad hunc titulum coadiutori beneficiarij, qui futurus est illius successor, vide *Coadiutor*.
 Ordinari an possit quis stando in Tridentino ad titulum Vicarij, vel beneficiorum Monialium. 7.1.35.5
 An ad titulum patrimonij, vel pensionis. 6
 Quale patrimonium dicatur sufficiens ad congruam sustentationem. 7
 Quid dicendum si parum deficeret. 8
 Ordinari an possit sine patrimonio, vel beneficio bonus scholasticus Theologia, vel sacrorum canonum, recepto gradu Baccalaureatus, qui exoptet gradum licentiatu recipere. 7.1.35.10
 Ordinari an possit quis ad titulum beneficij quod metu renunciauit. ibid. ad fin.
 Ordinari an possit ad titulum prædij, quod donatio recipi, vt ad ordines promoueretur, si iam contraxerit debita, vel promiserit forori certam summam vt nubet, quæ sunt maiora valore prædij. 7.1.42.2
 Ordinarius nulla sit iniuria per priuilegium exemptionis concessum Regularibus. 6.9.1.12
 Ordinarius, vide *Episcopus*.
 An verò possit ordinarius se introumittere in lite circa debiti solutionem contra Regularem exemptum. 23
 Ordinarius an possit punire Religiosum publicè delinquentem extra monasterium. 6.9.1.25
 prope med.
 An possit procedere contra exemptum simpliciter obtinentem Ecclesiam parochialem, vel aliud officium cuius administratio, & regimen Episcopo conuenit si deliquerit, vel

contraxerit in his, quæ pertinent ad hoc officium. ibid. paulo post med.
 ab Ordinario gestum contra exemptum in iudicio, vel extra, vel contra reo monasterij in quauis causa, est ipso iure nullum, &c. 6.1.1.27
 Quid dicendum si sententia sit executioni mandanda. ibid.
 Et quid si procedat per censuras contra Regulares exemptos. 28
 Ordinarius an possit denunciare excommunicationem exemptum, qui notoriè deliquit etiam in loco exempto, si ob delictum incurrat excommunicationem ipso facto. 29
 Ordinarius an possit procedere per se, vel per alium ad capturam Religiosi exempti, & si capiat an incidat in excommunicationem. 30
 An verò habeat iurisdictionem in Nouitios Religionis exemptæ. 31
 Et possit eos excommunicare. 33
 Ordinarius potest procedere per censuras contra exemptos turbantes, vel impediens ipsius iurisdictionem. 6.9.2.8 post med.
 Ordinarius punire potest exemptos sine mandato sui superioris in scriptis obtento repetos extra monasteria, & contra eos procedere, si missi studiorum causa ad Vniuersitates extra monasteria degerint. 9
 Ordinarius non potest intendere vt coram illo priuilegia exemptionis exhibeantur. 6.9.5.3
 Ordinarius an possit non obstantibus Bullis conservatorijs cognoscere de exemptorum causis. 1
 ubi explicantur *cap. 5. Trident. sess. 14. de reformâ*.
 Ordinarius an possit impedire iudicem conferuatorem. 6.9.6.4
 Ordo, vide supra *Ordinandus, & Ordinari*.
 ad Ordines promoueri intendens si vocetur, vt restituetur de delicto ob quod timet impendendam mortem, vel mutilationem, vel timet occultare veritatem, nec tenetur respondere. 6.2.22.1 ad fin.
 ad Ordines an possint promoueri absque alia dispensatione illi, quibus per Principes infamia est ablata. 6.3.6.27
 Ordinis definitio. 7.1.1.2
 Ordo est verè & propriè sacramentum. 3
 Characterem imprimi. 4
 Quotuplex sit effectus huius sacramenti. 5
 Quotuplex sit ordo. 6
 Ordines an sint plura sacramenta. 7
 Ordinis forma an conuenienter tradatur per imperatum. 8
 ubi an institutio ordinis sit per se ordinata ad significandum hominem, vt est persona priuata.
 An verò sit de essentia ordinis inuocatio Trinitatis. 9
 Ordinis materia quænam sit, & an sit de eius essentia. 10, & 11
 de Ordinis essentia an sit vt ordinandus tangat materiam. 7.1.2.1, & 2
 An verò sit necesse materiam tangere ambabus manibus. 3
 An sit necesse tangere Calicem, Patenam, & Hostiam, vel sufficiat tangere quomodocumque, & modicum quid alicuius rei. 4
 ubi an censetur tangere vinum, qui tangit calicem.
 An verò sit necessarium tangere calicem conferuatorem.

Index Rerum.

cratum, vel suffraganeum tangere non consecratur
 Et an... actus corporalis in sacerdotio, & Diaconatu dum Episcopus manus imponit.
 de Ordinis essentia an sit non tantum instrumentum potestatis, sed etiam manuum impositio.
 7.1.3.3
 Ad argumenta contrariae sententiae respondetur.
 4.5.8.6
 de Ordinum minorum essentia an sit, ut ministrantur ab Episcopo faciente sacrum.
 7.1.4.1
 An verò hoc sit de essentia factorum ordinum.
 de Ordinum minorum essentia an sit ut idem Episcopus, qui profert verba, porrigat materiam tangendam, ab ordinando.
 7.1.5.1
 An verò sit hoc de essentia in sacris ordinibus.
 Ordo an teneat, si excoisat tradatur in ordinatione liber, qui habet tantum Euangelia, vel Diacono liber qui habet tantum excoisimos.
 5
 ubi quid dicendum si liber habeat utrumque.
 Ordo, vide *Tonsura, Sacerdotium, Scientia, Psalmistatus, Subdiaconatus*, ubi etiam de Diaconatu, Episcopalis, & Collegialis.
 Ordines minores an sint verò ordines, & sic sacramenta characteremque imprimant.
 7.1.7.1, & 2
 An verò sint à Christo Domino instituti.
 4
 Ordo vnus an dependeat ab alio.
 7.1.9.6
 Ordinum singulorum materia in communi quaenam sit.
 7.1.12.1
 Quando imprimatur character in ordinibus, quorum est tantum vnus ordinibus, quorum sunt plures actus.
 2
 ubi quanam actus sit principalior.
 Quando imprimatur character Omnitium, Lecturarii, & excoisilae.
 3
 Quanam verò sint formae istorum ordinum.
 4, 5, & 6
 Quotuplicem Acolytus habeat actum, & in quo actu imprimatur illi character.
 7, & 8
 Quanam sit forma istius ordinis.
 9
 Quotuplicem habeat Subdiaconatus actum, & in quo actu imprimatur character.
 11
 Quae sit forma Subdiaconatus.
 13
 In quo actu imprimatur character Diacono.
 15
 Quae sit forma Diaconatus.
 16
 Quando imprimatur character sacerdoti quoad munus consecrandi, & quaenam sit sacerdotij forma.
 17
 Quando verò quoad potestatem absoluendi, & quae sit illius forma.
 18, & 20
 ubi quaenam sit materia.
 Episcopo autem quando imprimatur character.
 22
 Et an sit liber consecrationis super Episcopi caput necessarium ponendus.
 23
 Ordinis sacramentum an sit iterandum si aliquid omitatur, quod sit de substantia, vel sit dubium an sit de substantia ordinis.
 7.1.13.1, & 2
 Quid faciendum si sit certum id, quod est omisissum non esse de eius substantia.
 3
 An verò sit ministrandum in illo ordine suscepto, vel sit mortale ministrare antequam suppleatur id, quod est omisissum.
 4
 Et an ministrans in illo antequam ceremonia suppleatur, incurrat irregularitatem.
 5
 A quo debeat suppleri id, quod omisissum est in ordine,
 6

Quando debeat suppleri.
 7
 An verò quando aliquis actus suppletur, debeant iterari orationes illi annexae.
 8
 Quid faciendum quando altera manus inuncta & dicta oratio iam sit.
 9
 Ordinis vnus character an necessarium supponat characterem alterius ordinis.
 7.1.14.2
 ubi an peccet mortaliter, qui prius suscepit superiorem ordinem, quam inferiorem.
 An verò sacerdos, qui alios ordines non suscepit, possit exercere omnium ordinum functiones.
 3
 Ordines quo ordine sint conferendi.
 4
 An debeant esse ieiunium ordinans, & ordinandus ordine sacro in die Dominica, & in ordinum celebratione facta die Dominica an requiratur continuatio ieiunij sabbati cum Dominica.
 7.1.15.4
 Ordines quo pacto ad Eucharistiam ordinentur.
 7.1.17.1
 Quotplex, & quae sit ordinis potestas. *ibid.*
 Ordo, vide *Illiteratus, Ostiarius, Lector, Excoisilae, Acolytus, Subdiaconus, & Diaconus.*
 Ordinis minister ordinarius quisnam sit.
 7.1.18.2
 An verò hoc sacramentum teneat si conferatur ab Episcopo haeretico, vel degradato, vel qui ab Episcopatu depositus est, vel ipsi renunciauit.
 3
 Et an si aliqui non Episcopi conferant aliquos ordines, id faciant ex officio, vel ex commissione Papae.
 4
 Ordines minores an possint Abbates conferre, vide *Abbas*, ubi alia.
 An possint conferri à Cardinalibus, vide *Cardinales*.
 Ordinis minister necessarius necessitate praecipit est proprius Episcopus.
 7.1.20.2
 An verò recipiens ordines ab alieno Episcopo peccet mortaliter. *ibid.*
 Quid dicendum si quis obtineat generale, vel speciale rescriptum, vel privilegium ut à quocumque ordinetur.
 3
 Ordines sacri non comprehenduntur quando in dimissoriis conceditur recipi ordines minores, vel ordines absolutè.
 9
 Ordinibus minoribus, vel sacris, aut tonsura primò initiatus ab alieno Episcopo sine licentia propria, an sit suspensus, vide *Suspensus*.
 An verò si celebrer, vel Episcopus excommunicet accedentes sine debita licentia, an sit irregularis, vide *Irregularis, & Irregularitas*.
 An peccet viuendo his ordinibus, stando in iure communi.
 7.1.28.5
 An teneatur rati habitationem querere, licet bona fide sit ordinatus.
 7
 An maneat habilis ad alios ordines, & beneficia habita rati habitatione propria Episcopi.
 9
 Ordines cum conferuntur quaenam praxis absoluendi, ac excommunicandi obseruetur.
 11, & 12
 Ordinibus minoribus initiati literis dimissoriis Capituli sede vacante infra annum, an sint capaces beneficij Ecclesiasticis stando in Tridentino *sess. 7. cap. 10. de reformat.*
 14
 Ordo an teneatur si forma de facto ordinaretur.
 7.1.30.2
 ubi explicatur *cap. Diaconissimam 27. quest. 1. & cap. sim. dist. 32.*

Index Rerum.

An verò sit incapax prima tonsura.
 Ordinis an sit capax Hermaphroditus, vide *Hermaphroditus*.
 Ordo datus ante vsum rationis tenet, licet sit sacerdotium, & detur pueri in cunis.
 7.1.32.2
 Ordines sacri, quam aetatem ex necessitate praecipit requirebant antiquo iure.
 7.1.33.1
 Quam verò requirant iure nouo Trident. *sess. 23. cap. 12. de reformat.*
 2
 An verò anni per Tridentinum requisiti ad hos ordines sufficiant incapiti.
 4
 An possit quis ordinari sacerdos in vltimo die in quo adimplentur 24. anni.
 6
 Vbi an si ordinetur incurrat penas contra ordinatos ante legitimam aetatem, an in principio primi diei anni 25. ut post mediam noctem possit quis ordinari sacerdos.
 7
 A quo die debeat computari hi anni.
 8
 Ordines minores, & prima tonsura an possint de necessitate praecipit dari ante vsum rationis.
 15
 An verò sit mortale dare, vel recipere hos ordines & tonsuram ante rationis vsum.
 16
 Quae aetate possit conferri prima tonsura.
 12, 13, 14, & 15
 Qua verò possint conferri minores ordines.
 17
 Ordo licet sit sacerdotium an teneat si ordinetur perpetuo amens.
 19
 Ordines minores, vel sacros vt quis recipiat, an requiratur beneficium, vel patrimonium.
 7.1.37.2
 ad Ordines sacros an liceat promouere nescientem recitare Horas canonicas.
 7.1.45.6
 ad Ordines minores promouendus debet à proprio parochio & Magistro scholae in qua educatur, bonum testimonium habere.
 7.1.46.7
 Ad sacros Ordines promouendus an & ad quid debeat per mensem ante ordinationem Episcopum adire. *ibid.*
 Ordo quotupliciter possit annexi beneficio.
 7.1.48.3
 Vbi quando sit necesse ordinem habere tempore collationis beneficij.
 Ordines requisiti intra quod tempus teneantur recipere obtinentes in Ecclesia cathedrali, vel collegiata dignitates, personatus, officia, prebendas, aut alia quaecumque beneficia, quibus onera varia sunt annexa.
 7
 Quas penas incurrant contra facientes si inter sint, aut non fat sit dimidia pars ad sustentationem. *ibid.*
 Ordinem tenetur infra annum recipere, qui à Papa consequitur, vt non habens ordinem promouetur ad prebendam actu ordinem exigentem.
 9
 Ordo sacerdotialis an requiratur ad capellaniam si eam fundas ex proprijs bonis, praecipiat vt capellanus dicat tot Missas in hebdomada, vide *Capellania*.
 Ordinem sacrum conferre, aut recipere absque vlla tonsura, id est *in le barbechala corona*, est tantum veniale graue.
 7.1.49.10
 Ordines quo in loco sint ministrandi, vide *Episcopos*.
 Quibus vocatis, & praesentibus sacri Ordines celebrentur.
 7.1.50.3 post med.
 Ordines sacri quibus anni temporibus celebrari possint.
 7.1.50.1
 Quis possit dispensare vt alio tempore celebrentur, & an sit mortale in ordinando & ordinato
Th. Sanchez, Confessio. Tom. 11.

extra tempora à se statuta ordines recipere. *ibid.*
 An sint celebrandi in sabbato ieiuniorum quatuor temporum, vt in die Dominica sequenti.
 2, & 3
 An possint conferri die Dominica sequenti seruato, & continuato ieiunio sabbati cum Dominica sequenti ab ordinatore, & ordinando, & an expediat hoc facere.
 4
 Quomodo sit seruandum hoc ieiunium, & an intelligatur de ieiunio Ecclesiae, & possit Episcopus sumere abluitionem si die sabbati faciat factum.
 5
 Ordines sacri an possint celebrari continuato ieiunio in nocte resurrectionis, & in alijs noctibus Dominicae sequentis sabbatum.
 6
 Ordo facer vnus non potest conferri alicui sabbato, & die Dominica sequenti alius ordo facer eidem, etiam continuato ieiunio.
 7
 Ordines minores quibus diebus possint conferri.
 7.1.52.2
 An die Veneris ante sabbata aliquot.
 3
 An in omnibus festis.
 5
 An verò possit Episcopus pluitibus, vel tantum vni minores ordines conferre in Dominicis & festis.
 18
 Ordines duo sacri non possint eadem die vni conferri.
 7.1.53.1
 Ordines minores, & subdiaconatus nequeunt eidem vna die conferri.
 2
 An hoc possit cum Episcopi segetia, & examine.
 3
 Quid dicendum si alicubi esset consuetudo vt vna die hi Ordines vni conferrentur.
 5
 An teneat haec consuetudo post Tridentinum.
 7
 Et an post motum proprium Sixti Quinti contra male conferentes, vel recipientes Ordines.
 9
 Ordinem inter vnum & alium quaenam interstitia intercedere debeant.
 7.1.55.1
 Ordines minores an possint eidem vna die de iure conferri.
 7.1.55.1.1
 Quid dicendum stando in Tridentino *sess. 23. cap. 11. de reformat.*
 12
 Quod tempus debeat intercedere inter vnum, & alium minorem ordinem. *ibid.*
 An requiratur aliqua dispensatio vt dentur simul omnes minores Ordines vbi erat ante Concilium consuetudo eos simul dandi.
 13
 Ordines minores, & prima tonsura an possint vna die eidem conferri, vide *Tonsura*.
 Ordinum interstitia à Tridentino praecipit seruari an obligent Religiosos, & quaenam possint in interstitiis dispensare, vide *Interstitia, & Societas*.
 Ordinem sacrum recipiens latine legere nesciens, aut recitare, an peccet, & teneatur ad Horas canonicas.
 7.2.5.1.3
 Ordinatio facta ab alieno Episcopo cum spe rati habitationis propria an sit irrita.
 7.1.20.14
 A quo possit haec ordinatio rati haberi.
 17
 Ordinatus ab alieno Episcopo literis dimissoriis causam rationabilem non continentibus ob quam proprius Episcopus ordinare non potest, an excusetur à pena, vide *Dimissoria litera*.
 Ordinati tonsura à Prioribus, vel Abbatibus non ex contentis in iure communi, an debeant ostendere privilegium, vide *Tonsura*.
 Ordinatus tonsura ab alieno Episcopo cum spe rati habitationis propria, an gaudeat privilegio clericali, vide *Tonsura*.

An verò, & quomodo natus ab alieno Episcopo quando p... est manifestè suspensus, eo quod ord... clericos alienos absque... proprii, teneatur probare... 7.1.20.29
Ordinatus in... am, vel subdiaconum à Papa, an possit sine eius licentia ab alio Episcopo ad ordines superiores promoveri. 28
Ordinatus dimissorius à capitulo sede vacante obtentis an incurrat aliquas penas. 36
Ordinatus sine beneficio, vel patrimonio an iure antiquo suspensionem incurrebat. 7.1.34.6
Ordinatus iure, beneficio, vel patrimonio à quo debet ali, vide Episcopus.
Ordinatus post collationem beneficii ante pacificam possessionem, an incurrat aliquas penas stando in Tridentino. 7.1.35.11
Ordinatus an censetur quis ad titulum patrimonij, si ordinetur nulla facta de illo mentione, vide Patrimonium.
Ordinatus subdiaconus ad titulum patrimonij, quod habebat, an si postquam illud renuntiavit, nullum aliud patrimonium, vel beneficium habens initiatur Diaconatu, & sacerdotio, ostendens prius testimonium patrimonij, & tacens illius renunciationem, an incurrat penas statutas contra eos, qui absque patrimonio initiantur, vel tantum peccant renunciando. 7.1.4.1
Vbi an possit ad titulum illius ordinari, si postea contrahat debita.
Ordinatus subdiaconus facto patrimonio an possit ad superiores ordines absque nouo patrimonio vero ascendere. 7.1.41.2
Orphanum quinquam dicantur quo ad effectum, vt in prima instantia possint agere coram auditoribus Regijs, quod hispanè dicitur, per cast de Corte. 4.1.63.3
Qui verò dicantur orphani quo ad legata, & reliquos effectus. 4
An verò vt orphanus dicatur, requiratur etiam quòd sit intra ætatem pupillarem. 5
Cum quadam limitatione. 6
Officij quòdnam sit officium. 7.1.17.3
Vide Ordo.

P.

Pactum de futura successione quotuplex sit. 4.1.34.3
Pactum non succedendi, seu renunciatio legitima facta ei, cui succedendum est, an teneat. 5
An verò tale pactum possit firmari iuramento. 7
Quid verò dicendum, si filia nullam dotem recipiat. 10
Et quid si renunciatus sit minor, vel sit femina sub patris potestate constituta. 12
Pactum, seu promissio de renuncianda paterna hereditate facta patri an teneat. 11
Pactum, seu promissio dotalis facta filie à patre de non meliorando aliquem ex fratribus, an teneat. 4.1.36.5
Quid verò dicendum, si in tali pacto adderetur, quòd si aliter fieret melioratio alicui fratri, censeretur facta ipsi filie. 6
Vel quòd si quemquam meliorauerit, talis melioratio non patet præiudicium, nec intelligatur in damnum filie. 7

Pactum de non succedendo, quod non patet, sed fratribus, vel aliis in ipsorum fauorem sit, an teneat, si fiat de consensu eius, cum hereditas renunciatur, vel si fiat sine eius consensu, vel reuocet ante mortem. 4.1.34.55
Cum triplici limitatione. 63.64. & 65
An verò requiratur iuramentum. 57
Et an firmetur tale pactum iuramento, si fiat absque dicto consensu. 58. & 59
An verò teneat tale pactum factum cum consensu patris, & iuramento, si postea pater reuocet consensum. 61
Pactum de non accusando an valeat. 6.1.29. à 1. ad 4
Pactum iniure de aliquo sibi dando an liceat Advocatis & procuratoribus, vide Advocatus, & Procurator.
Pallium quid sit. 7.1.16.1. & 9
An verò sit idem dicendum de Archiepiscopo ac de Patriarcha circa vsum Pallij. 2
Intra quod tempus teneantur à Papa petere Pallium Archiepiscopus & Patriarcha, & an teneantur cum illud petunt præstare aliquod iuramentum, & à quo die hoc tempus debeat currere. 3
Pallio in quo loco possint vti Archiepiscopus, & Patriarcha. 4
Consuetudo vtendi Pallio extra prouinciam nihil valet. ibid.
Quid dicendum si Archiepiscopus habeat priuilegium vtendi pallio extra prouinciam. ibid.
An verò possint semper intra prouinciam vti Pallio. 5
Et an in processibus. 6
Et an semper intra Misissarum solemnia in sua prouincia. 7
Vbi in quibus diebus illo possint vti, an verò in Missis pro defunctis. 8
ante Pallij receptionem nequit Archiepiscopus, vel Patriarcha ante se portare crucem, nec se nominare Archiepiscopus, nec Patriarcham, nec habet plenitudinem Pontificalis officij. 9
Vbi multa quæ ante receptionem Pallij non possunt facere.
An verò possit sine Pallio in aliena diocesi de licentia illius diocesis ordines conferre. 10
An si Pallium in alieno Archiepiscopatu receperit debeat nouum petere. 11
Pallium est personale, & sic non potest accommodari, nec in morte alicui relinqui, sed Archiepiscopus cum eo sepeliri debet. 12
Et quid faciendum si transferatur Archiepiscopus in alium Archiepiscopatum. ibid.
Papa directè respondens ad questum, & reddens aliquid pro ratione, an faciat ius, & an possit annullare, & mutare leges humanas. 4.1.14.17
Papa an possit dispensare in lege ieiunij. 5.1.5.3
Quid verò dicendum, si dispenset in lege ieiunij, & quocumque alio iure humano Ecclesiastico absque iusta causa. 4
An verò tunc peccet. 5
Et an mortaliter. 6
Papa an possit delegare laico causas spirituales, & criminales clericorum. 6.1.1.8
Papa an possit se subicere laico iudicandum. 6.1.6.5
Papa an possit statuere, vt vbi sunt duo testes inquiratur absque infamia, vide Inquisitio.
Papa an possit reculari, vide Recusari.

An verò possit abolere infamiam, vide Infamia.
Papa quibus verbis censeatur eximere aliquem à iurisdictione ordinarij. 6.9.1.4
Papa dicitur non cedere motu proprio licet concedat ad alicuius petitionem, si suo motu liberali, & non petitione sit motus. 6.9.8.2
Et tunc censetur gratia fieri motu proprio cum hoc expressè fuerit cautum. ibid.
Papa potest extinguere Cardinales, Patriarchas & Archiepiscopos. 7.1.10.4
Quomodo verò si se vocet Episcopum & Cardinalem. 6
Papa, Episcopus, Archiepiscopus, & Primas non differunt quoad potestatem ordinis. 7.1.11.5
An differant potestate iurisdictionis, & à quo eam habeant. 6
Papatus intrinsecè, & essentialiter includit Episcopatum. 7.1.14.10
Papam quinquam consecratur, vide Consecratio.
An verò habeat Papa simul ac electus est iurisdictionem plenam Papalem. 7.1.15.18
Papa an possit committere simpliciter Sacerdoti, vt conferat primam tonsuram, & quid dicendum si Papa non sit Episcopus consecratus, vide Tonsura.
An verò possit hoc committere non Sacerdoti. 7.1.18.7
Et an possit simpliciter Sacerdoti committere, vt conferat ordines sacros. 10
Papa, vide Pontifex, Ponsus, & Recitatio.
Papa potest ratam habere ordinationem factam ab alieno Episcopo non ipse rathabitionis proprij. 7.1.20.17
Papa referuans beneficia suorum familiarium censetur referuare beneficia familiarium illius quod est familiaris ipsius Papa. 24
Papa non potest dispensare, vt omnino illiteratus promoueatur ad Sacerdotium. 7.1.43.2 ad fin.
Papa an censetur per clausulas generales derogare conditioni appositæ à laico tempore fundationis, vel oporteat de illa facere mentionem. 7.1.48.1
Quid dicendum si clericus fundet aliquod beneficium. ibid. post med.
Papa potest dispensare cum clericis, & beneficiariis ne recitent. 7.2.33.2
Patens an possit succedere spuris. 4.1.35.3 ad med.
Parentes an possint in præiudicium aliorum filiorum concedere alicui filio licentiam testandi, vt valeat ad libitum disponere: & talis filius possit relinquere parentibus vt liberè disponant inter filios, vel extraneos. 4.1.34.14
Parentes an teneantur omnibus filiis naturalibus, spuris, & natis ex damnato concubitu alimenta præstare. 4.3.7.1
Parentes an possint liberè quintum relinquere filiis illegitimis, vel quibuscumque extraneis, licet sit maior pars, quam ea, quæ filiis legitimis contingit. 4.3.15.4. & 5
Parentes an possint succedere filiis illegitimis, siue naturalibus. 4.3.43.1
An verò filius spuris, vel ab eis aliquid via donationis recipere. 2
Et quid si filius spuris aliquid committat amici fidei, vt det patri. ibid.
Vide Testis.

Parochus, vide Ieiunium.
Parricidium est crimen publicum, & potest ab omnibus accusari. 6.3.6.14
Pars laica an possit intercedere pro reo, vt remittatur pena, vide Intercedens apud iudicem.
Partes, vel alij ipsarum nomine an debeant esse presentes quando testes deponunt, vel saltem citari & admoneri, vide Testimonium.
Pars aduersa an possit detegere occultos testium defectus ad sui defensionem, vide Testis, vbi & alia habes.
Pater, vide Renunciatio, Restituere, Pactum, Legatum, & Filius.
Pater vel is, cuius hereditati renunciatur, an possit dum viuat, reuocare consensum semel præstitum. 4.1.34.56
Pater meliorans filiam contra l.1. cit. 2. lib. 1. noua recopil. an peccet mortaliter. 4.1.36.2
Pater an censetur animo cum legitima compensandi legare, si leget aliquid filio. 4.2.15.13
Pater carens filiis, & delectentibus legitimis an possit legare, & donare omnia bona sua filio naturali, licet habeat ascendentes. 4.3.16.3
Pater habens filios legitimis, qui absque fraude bonis patris renunciant, an possit omnia bona filijs naturalibus relinquere: & ij succedant ab intestato in duabus vncijs, ac si non extarent filij legitimi. 4.3.17.3
Pater qui sub fideicommissio hæredem aliquem instituit, vt hereditatem restituere spurio, & fideicommissarius qui illi tale fidem præstitit de restituendo hereditatem spurio, an grauius peccent. 4.3.20.12
Pater an possit filium spurium hæredem instituire sub conditione, si à Principe fuerit legitimatus, & quomodo erectum habeat talis institutio. 4.3.28.2
Pater obligatus restituere pauperibus aliqua bona incerta iniuste acquisita, vel etiam incerta, an possit dare filio suo spurio. 4.3.27.2
Pater an possit aliquid legare filiis naturalibus ex consensu legitimorum. 4.3.30.1
An verò possit ultra quantum relinquere filiis spuris, si legitimi consentiant in vita patris. 3
Quid verò dicendum, si filij consentiant post obitum patris. 4
Cum quadam limitatione. 5
Pater an possit relinquere quantum spuris ad alimenta, quando spurij aliunde habent alimenta, vel artificium norunt, ex quo sine dedecore possunt victum querere. 4.3.31.2
Pater an possit integrum relinquere quintum spurio pauperi non habenti aliunde alimenta si illud excedat alimentorum necessitatem, habita consideratione personæ, & qualitatis spurij. 4.3.32.2
Pater non habens descendentes legitimis an possit ultra quantum relinquere filio spurio, quando quantum non sat est ad alimenta. 4.3.33.7
Quid verò dicendum, si quintum non sat sit ad alimenta secundum necessitatem naturæ, & extent filij legitimi. 8
Et quid si pater habeat descendentes legitimis, & quantum sat sit ad alimenta secundum naturam, non verò ad alimenta secundum statum. 9
Pater, vide Fruus, & Alimenta.